

PHONG-HOA'

16

TUẦN BÁO RA NGÀY THỨ 7

trang

TÒA SOẠN VÀ TRỊ-SỰ
số 1, BOULEVARD CARNOT — HANOI
FONDATEUR DIRECTEUR POLITIQUE
NGUYỄN - XUÂN - MAI

DIRECTEUR :
NGUYỄN - TƯỜNG - TÂM

GIÁ BÁO ĐÓNG DƯƠNG NGOẠI QUỐC

1 năm	8ppn	5.00
6 tháng	1.60	2.60
3 tháng	0.80	1.40

ADMINISTRATEUR GERANT
PHAM-HOU-NINH

7

XU

BÁO-GIÓI VỚI XÃ HỘI ANNAM

(Tiếp theo)

Trong bài trước tôi đã có nói báo quốc tế chưa phải là cơ quan mẫu nhiệm cho các đảng phái bên đoàn

Tuy rằng 10 năm nay cũng có nhiều liên đoàn muốn lấy tờ báo làm cơ quan, nhưng thực ra chỉ có bề mặt, chỉ có cái tiếng: chưa dùng tờ báo, chưa biết tờ báo có thể ích lợi đến thế nào, nên không giúp đỡ chi một tờ báo nào có thể làm cơ quan cho mình cả.

Nhưng tờ báo ấy, thí dụ: như Hữu-Thanh-lập-chí, như Nông-công-Thương, chẳng qua cũng như những tờ báo thường, cùng chung một số phận như các tờ báo thường — cùng phải tìm lối

cách tự lập nghĩa là phải dựa vào độc giả mà sống.

Lại có một vài tờ báo tự nhận làm cơ quan cho một phái riêng: như Văn-Học-lập-chí, Đồng-Thanh, Phụ-Nữ-thời-dam Phụ-Nữ-tâm-tiến, v.v... nhưng ánh hưởng cũng không sâu xa gì, vì hoặc là những người chủ trương không làm đúng phương trào, hoặc là các phái đối với tờ báo của mình cũng thô sơ, thô sơ vì họ cho những tờ báo đó chưa được súng đạn là một tờ báo của phái họ; họ chưa công nhận nhau, nên những tờ báo ấy sống hay chết cũng không can gì đến họ cả.

Một vài người sốt sắng về một chủ nghĩa riêng, muốn dùng tờ báo để truyền bá tư tưởng, nhưng thường khi họ viết, họ chỉ nghe đến họ, chứ không nghe đến người đọc, nghe đến cách lưu truyền người đọc, thành thử những người đọc báo buồn ngủ dần, mà những

tờ báo đó cũng kẽm nhau mà ngủ nốt.

Những việc răn những việc quan hệ minh dã không có thề nói cho rõ ràng minh bạch được, mà lại nhát nhẽ nứa thi làm thê nào mà có được nhiều người đọc, nhiều người coi tờ báo như người bạn quý.

Còn các báo thông tin tức là những tờ báo có thể phát đạt được, thì vì nhiều lý do, hai mươi năm nay vẫn đứng yên không tiến bất cứ về mặt nào. Trong cái xã hội nhạt nhẽo này, việc nào có ra việc mà thông tin, mà điều tra. Việc quan trọng không có, họ dành phải dăng lêp nhường, truyện mà ở các nước khác không báo giờ thấy đều lên báo Bao Annam nói đến việc xảy ra trong nước Nam, khác nào như các bà ở một tinh nhô kẽ truyện nhà nọ, nhà kia, cho nên ánh hưởng các báo đối với xã-hội nó cũng chưa ra làm sao cả. Một cơ nra

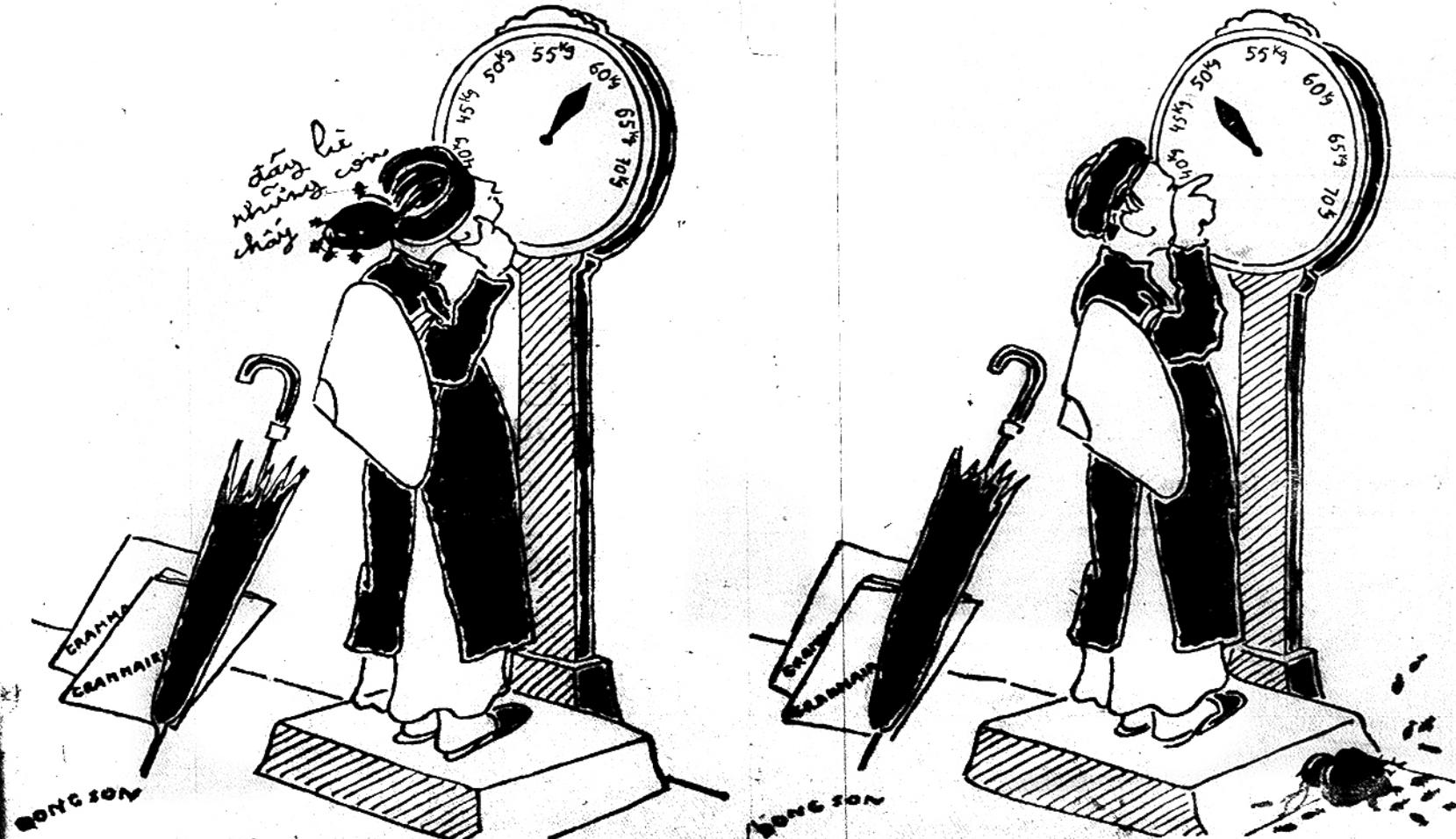
là vì họ không đủ tiền tài, đủ vật liệu, nên không thể làm được nhiều điều đáng làm. Vì thế mà ít người đọc, hay vì ít người đọc mà không làm được thế chặng? Cứ lẽ vì cả hai đường cho nên những báo thông tin còn phải sống trong cảnh eo hẹp này lâu năm nra.

Phải đợi khi nào trong cuộc sinh hoạt của người Nam có lấn véc quan hệ, có thề nói cho đến nơi đến chốn một cách công bằng, dài chung cần phải biêt, nếu không bết không được, thì đến khi do bản giới mới bước lên con đường mới, có cái quang cảnh sống hoạt động, khác hẳn bây giờ.

Tình cảnh báo dã như vậy, người làm báo lại phần nhiều học thức giờ giang, chưa thạo nghề, thật không khác chi một lũ cá do don, sả, sát, mại cầy luân quẩn trong một vũng nước đọng.

TÙ-LINH

Nam-việt kỳ-quan — Số 7

I Khi còn bút tờ, Ông Nguyễn-Vân-Tu cân nặng...

II Khi đã cắt bút tờ, Ông Nguyễn-Vân-Tu cân nặng...

HANOI BAN DÉM

Phóng-sự của TRÀNG-KHANH và VIỆT SINH

(1) Cái Salon đêm của Chị Sâm.

Một sự tinh cờ đã làm cho tôi biết được chị Sâm, chị là một người am hiểu những công việc ban đêm lắm. Chị tuy là một người đã có tuổi, nhưng u ác, ăn mặc, cho đến cách trang điểm đều trai lơ hết sức, khiêm cho người nào mới nhìn thấy chị cũng tưởng chị bấy còn trẻ, và chính ra cái trang phục ấy cũng đã làm cho chị quên hẳn rằng mình đã... về già. Tôi nhìn mặt chị Sâm không thể không ngã ngay đến những người bình dân họ vẫn hay ở hàng mả. Mắt chị Sâm cũng phản chát tráng bênh ra như thế, nhưng cặp môi thì lại thoả son đỏ thắm. Trên má chị, có một nốt ruồi xinh xinh -- Không biết thực bay giả -- Nhưng chỉ biết hôm nay ở má bên trái, nhưng ngày mai nó có thể đổi chỗ ở sang má bên phải được.

Chị ăn mặc rất lảng lơi, mà lảng lơi thật, lảng ăn, lảng nói, lảng đứng, lảng ngồi. Hôm nay chị ăn mặc lối Huế, quần trắng, tết rẽ lệch, mai chị đã ra người Saigon, ngày kia chị lại hoàn người Bắc. Chỗ ở của chị Sâm thay đổi luôn. Ai biết chỗ chị ở lúc này, một hai tháng sau chờ có hòng lại đến thăm chị được ướt nứa cùng ở chỗ ấy. Vì có đến hỏi thăm những người ở chung quanh, thì họ sẽ bảo chị đã dọn đi từ lâu rồi, mà chẳng bao giờ chị cho họ biết rằng chị ron đến đâu, may mà chị hay di chuyển luôn, nên thường chúng lôi vẩn được gặp.

Lần này, nhà anh Khanh giới thiệu tôi được biết chị, và được chị có lòng tốt mời về chơi nhà. Chỗ chị ở sau cũng đây là một cái gác con ở phố C.G, dưới nhà có hàng thợ cao. Vào thăm chị, cứ việc cầm dâu đi thẳng vào trong nhà rồi lên thang gác, chị dùng có hỏi han gì mấy người thợ dưới nhà, vì có hỏi họ chỉ mỉm mỉm cười mà không trả lời.

Tôi hôm ấy, tôi với anh Khanh lần đầu lên bức thang, rồi dàu cái cửa con bước vào; một cái phòng tối tăm, có bức màn đỏ chắn phía trong. Chúng tôi đứng yên trên bức cửa, trông trong phòng không thấy ai, nhưng tấm màn

II Xem Phóng-Hóatân báo số 38

dò sô lung lay như có người đứng sau nhìn ra. Qủa nhiên một lát, chị Sâm yến mán lười cuộn chay ra đón tiếp gấp chúng tôi như có ý vui vẻ lắm. Chị đơn đã mời chúng tôi ngồi xuống ghế, rồi trân hành ra lấy khay chèa pha trà.

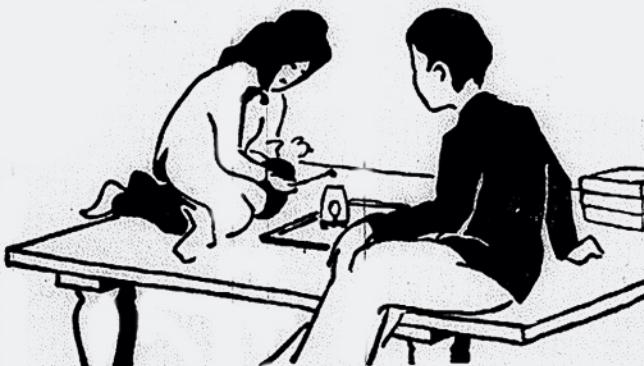
Tôi nhìn kỹ chung quanh mình, Chỗ chúng tôi ngồi đây là một nứa cái buồng dài, có hai cột, gạch cango tấm màu che rất kín đáo. Một bộ bàn ghế mây, một cái giường Hồng công cũ kỹ. Cái giường ấy do gợi cho lầm truyện lạ trong ban đêm.

Trên tường treo một giày dù các thứ dàn ta và lầu, cái nào cũng lên giày sẵn sàng cả. Tôi quên nói chị Sâm là một nhà dàn dàn giỏi, ca cải lương

cá tính lẳng man của cô mà làm cho cô đổi ý. Nhưng phần nhiều bao giờ việc của chị cũng dễ dàng, không gặp điều gì trắc ngại cả.

Chị Sâm lại sẵn lòng se duyên nữa, nếu có cậu nào muốn ngỏ lời với cô con gái mình thầm yêu trộm nhớ mà không được -- đến nhờ chị, chị sẽ làm cho cậu được như ý ngay. Hay các cậu thiếu niên chưa có ai yêu, đến chơi nhà chị, bao giờ cũng thấy một vài cô con gái rất xinh, truyền trò rất khéo. Nếu có hỏi, chị sẽ hào hả là cháu gái, hay em họ ở nhà quê lên chơi, rồi chị làm đôi bèn được thân mật.

Chị Sâm làm những công việc có ích như thế, chỉ là ở lòng tốt mà ra thôi.

rất hay -- và, thứ nhất là, rất tình, tuy chị ấy không có sắc đẹp mặc dầu

Áy cũng nhờ về những cây dàn ấy mà sống được ở Hanoi -- mà lại sống một cách phong lưu nữa.

Không phải chị ấy dây dàn mà kiểm ẩn đâu -- nếu có giật như thế cũng chẳng được mấy. Nhưng vì dàn ca mà nhiều cô thiếu nữ đến nhà chị học, chị sẵn lòng tiếp, nhưng chỉ tiếp về ban đêm thôi -- và sẵn lòng giày bao không rữa. Các cô đến dây bao giờ cũng gặp hai, ba chàng công tử mà chị Sâm giới thiệu toàn là ông thám, ông phản các sứ -- đến học dàn. Thế rồi chị kiêu cho đời bên nói truyện với nhau, chị khéo nói khiêu cho các cô không ngượng hay thẹn gì cả. Hoặc cô nào lấy cái nề luận lý cũ ra mà lừa tránh, chị lại khéo gợi

Hay là khác nứa, thi không biết, chỉ bấy linh thoảng chị đưa mắt cho một, hai cậu, rồi kéo nhau ra chỗ tối thi thăm giúi giếm nhau.

Bởi thế cho nên nhà chị Sâm đã được khách đi chơi tặng cho là một cái sa lông đêm mà chị Sâm là bà chủ sa lông rất khéo léo. Ai cũng ao ước được chị tiếp, nhưng bên con gái dễ hơn bên con gai -- vì đối với các cậu, chị Sâm còn kén chọn người, mới cho hàn hàn hàn sa lông của chị

Anh Khanh với cây dàn nguyệt, ngồi giày khúc « trường tưống tư ». Chị Sâm ghé tai tôi gan hỏi :

— Kén » chứ ?

Tôi gật đầu, chị bèn giặt tay tôi, vén màn đỏ bước vào buồng trong; một

cô bé đang cúi mình sửa soạn cái khay đèn để trea cái ghế ngựa kè sát tường.

Tôi hỏi kĩ :

— Ngày chị, cảnh nào đây ?

— Nhà quê đấy ! con nhà từ tết...

Tôi quay nhìn kỹ cô bé : người còn trẻ, chỉ độ 18, 19 tuổi. Mắt trái soan, má hờ, dò, trông cô vẻ tinh nghịch mà có duyên tí. Áu mặc đặc nhà quê : khăn vuông mì quâ, quần sô, áo tú thân.

Chị Sâm thông thuở lèo tiếng :

— Ngày em Xuân, thập đèn lèo di.

Ngọn đèn dầu, sau mành pha lê hoa, ánh sáng ấm cúng chiếu một quang giáng. Tôi ngồi mình bên khay đèn rồi bảo cô Xuân :

— Lèo dây nói truyện cho vui di !

Cô Xuân ngắn ngủi luồng lỵ như có ý muốn từ chối Tôi cố gắng mãi, có mới chịu lên ngồi xếp bằng bên kia, rồi mềm mại tiêm thuốc trên ngón đèn.

Tôi muốn biết tại sao cô Xuân lại đến đây, nên cứ ngọt ngào lèo lá bài truyện. Cô Xuân ý chừng thấy tôi hiền lành, nên cô cũng sẵn lòng kè kè :

— Anh hồn rõ ở nhà quê ta, cách gá ban thực sống sít. Em bị ép lấy anh chồng bé li tẹo, thực khổ quá, anh ạ.

Em Xuân ngâm nghĩ như mím cười rồi lại nói tiếp :

— Nhưng giá cứ như vậy, thi em có lẽ cũng cảm chịu khổ mãi được. Khốn một ngày kia, đem hàng ra bán ở chợ Dầu, em gặp một anh công-tử, không biết ở đâu đến mà lại mọc ngay ở giữa chợ nhà quê nà, — bắn cứ cố tăng tịu với em mãi..

— Rồi, có mè người ta chửi gi...

Nào lúc bấy giờ em có biết gì đâu Họ làm ra ráng bão hoa lầm cờ: quấn áo tay mới, đẹp mà họ cướp khó ngồi sét ngay xuống vè đường. Họ lại nói ra tinh dược ẩn tráng mặc trao, nên em nghe.

Truyện của cô Xuân cứ như thế mà đi như truyện của các cô khác cùng với cảnh : muôn trốn cái cảnh khò nhà quê, lại bị cái hào nhoang xa hoa ở tinh thành cảm dỗ.

— Thế tại sao cô lại vào đây ?

(Còn nǚa)

VIỆT-SINH và TRÀNG KHANH

OUVERTURE 1er AVRIL

ĐÔ-HƯU - HIỀU

TAILLEUR DISPLÔMÉ L'ÉCOLE DARROUX DE PARIS

N°41 Rue du Chanvre

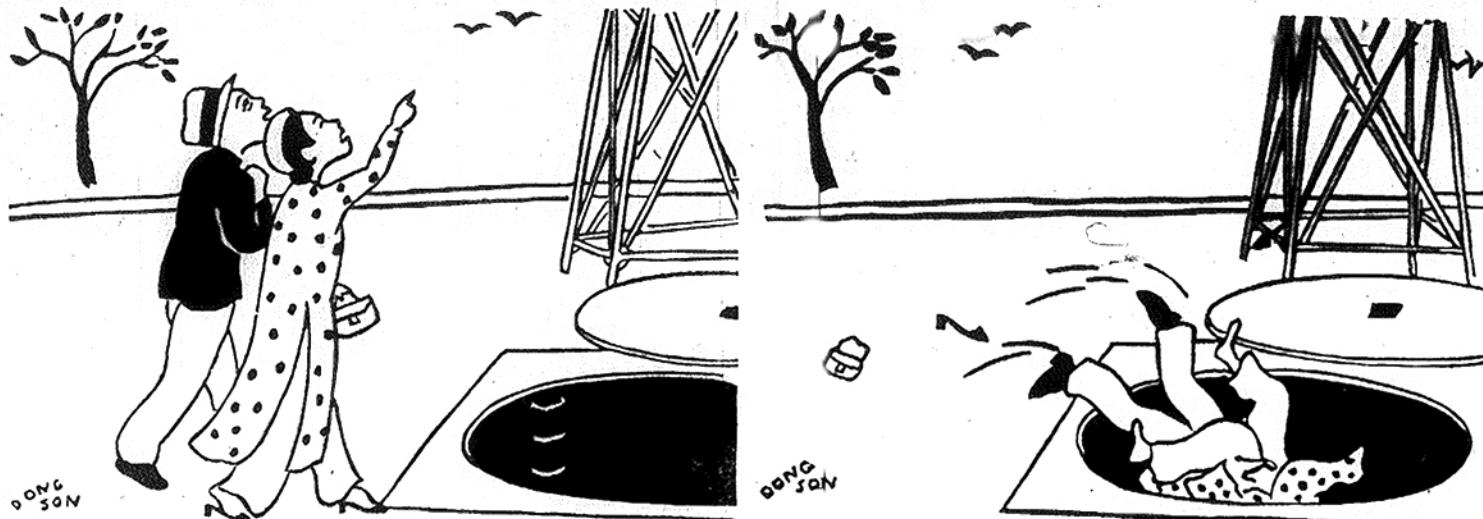
Coupe et facon impeccable et solignée, adaptée à toutes anatomies. Aucune augmentation sur les prix courants

NHÀ GIỒNG RĂNG
TRẦN-QUANG-MINH
Số 199 HÀNG BÔNG LÒ HÀNOI

TRẦN QUANG MINH
N° 199 HÀNG BÔNG LÒ HÀNOI

DE NIESTE
PEPE CANACAPEN
TRẦN QUANG MINH
COTTON CHANvre

Nên thơ lâm

—Ước gì bấy giờ dối ta được như hai con chim kia...

...chấp cánh cùng bay!

..từ nhỏ đến lớn..

Thang ngọc Lân

Thang-ngọc-Lân vốn là tinh trưởng Nhiệt hè. Đến lúc quân Nhật xung đột với quân Tần Sơn bài quan, chiếm Nhiệt Hè, Thang thề rằng một mồi một còn với Nhật, nghĩa là Thang bỏ trốn.

Có người nói Thang bị bắt, có người nói Thang bị ám sát, có người nói Thang vẫn còn sống. Thành thử muốn biết Thang bấy giờ đã mất rồi, chỉ còn sót hồn Thang nữa thì mới biết rõ.

Có một điều đáng chú ý là nếu Thang sống, Thang không còn mong gì làm chủ tịch Nghiệt-Hè nữa. Chánh phủ Nam kinh đã cách chức tinh trưởng Nhiệt Hè của Thang, mà Thang quay về Mân-châu cũng chết.

Rõ thật ông tướng lầu rủi gặp cầu truyện cũng «tẫu» nốt,

Vợ

Hôm nọ trong đền Hòa-mã, ông Hán Văn Đốc diễn thuyết.

Ông diễn thuyết xong, ông Phạm Tá cũng ra diễn thuyết.

Cử tri nghe ông Tá nói, xem như phần đông yêu ông hơn yêu ông Đốc, ông Đốc thấy tình cảnh như vậy, tức. Tức nên ông lại ra, nói cho bà :

— Thưa các ngài, tôi là chức trách cuộc diễn thuyết này. Còn ông Tá, ông ấy đến đây nói vợ.

Người đến xem thi thăm bảo nhau :

— Thôi đi về! không có họ lại bảo chúng mình đến nghe vợ.

Trong sáu chục chi còn lại vài người. Một ông, cầm lấy cái bình tích, rót nước ra chén. Cầm chén lên, ông lại đặt xuống, mím cười rồi gọi ông Đốc:

— Ông Đốc! Uống nước được chứ? Ông bảo cho, chúng tôi mới dám uống, vì chúng tôi sợ ông lại cho là đến uống nước vợ.

Bán buôn ở ehôn nghị trường

Kỳ tranh cử hôm 19 tháng ba này, không ai được dù vé, phải bầu lại. Ra ứng cử còn lại có ba ông: ông Đinh, ông Đốc và ông Thịnh.

Cuộc cạnh tranh vì thế lại càng kịch liệt. Những kịch liệt một cách ngầm-ngầm như cuộc đấu đá nhau trong hang cùng ngõ hẻm.

Có ông đã mua từng lá phiếu.

— Năm đồng!

-- Thôi, ông bắt cho hai đồng. Cố kề hối lâu mới ngã giã: thời buổi kinh-tế có khác!

Không những thế, ông ấy lại bấy ra ra những cuộc chè chén, hát xướng, để cho cử tri được thỏa thuê đến ngày bỏ phiếu.

Những cách vận động quang minh, chính đại như vậy, dù tỏ ra rằng ông ấy, nếu được leo lên ghế nghị viễn, sẽ làm được nhiều việc ích nước lợi dân, mà công việc của ông ta sẽ cũng quang minh chính đại như công việc của ông ta kia ra ưng cù.

Ông Phạm-Tá với cuộc bầu cử

Ông Tá được cò 75 phiếu. Những ngoài 800 cử tri, mà di bầu có 400 người, giá lần sau ông ra cũng còn nhiều hy vọng.

Nhưng ông lại không ra. Ông không ra, ông lại có thể an-ủy được rằng trong 317 người dự thi cuộc chọn dân biểu của Phóng-hoa, đến 9 phần mười bầu cho ông.

Mà trong cuộc bầu này, không có ai di mua phiếu cả.

TÚLÝ

Cùng ông T X L Haiphong, ông N TTH Thai-binh và ông T V B Hanoi

Bản báo có nhận được bài của ba ông gửi lại và cảm ơn ba ông đã có lòng tốt mách giúp bản báo những việc đó,

Bản báo có đề riêng một vài mục để công kích những nhân vật nào đang công kích, chỉ trích những việc đáng chê-trích, bàn về những việc ngang ngửa nên bàn. Những khi bàn khi nói, bản báo từ xưa đến nay, mà từ nay về sau, không bao giờ chạm đến đời tư, việc tư của ai. Không nói đến những việc tư ấy không phải là vì có có gì khác cả, mà không ai có thể lấy sức gì mà bắt bản báo nói đến hay không nói đến được. Không muốn nói đến, chỉ vì những việc ấy là việc tư, chỉ có một lẽ thế thôi mà cũng vì lẽ ấy, nên bản báo không dâng mấy bài của ba bạn và của nhiều các bạn khác nữa gửi đến. Dù thế nào bản báo cũng có lời cảm ơn chung các bạn đã có lòng yêu chì giùm cho.

PHONG-HÓA

.Gần ngang.

Ái-linh! Mấy cô tán thời mầm mỉm hình như thăm hiểu hai chữ ấy, ai nói đến chắc các cô hoặc mỉm cười như muốn chê nhạo, hoặc thở dài ra rắng thương hại cái anh chàng nói về một vần dẽ mà mình khôn biết, không hiểu.

Vâng, chỉ có các cô là hiểu được hai chữ ấy.

Có cô lấp được người yêu. Người yêu ấy đi làm việc nhà nước, danh giá lắm. Người yêu lại giàu có, chịu chiều cám mị giật tay nhau đi xem hát, hay lên ô tô giao chung quanh hồ Tây về. Yêu nhau lắm. Nhât là có thi ái-linh lên đã đến cực điểm. Nhưng nếu cũng người ấy, cái thông minh tài giỏi cũng vẫn vậy, nhưng chỉ là một người thường, nằm khán ở nhà quèn hag lâm thợ ở trong xưởng, có không lấy gì làm yêu lắm, nghĩa là không yêu chút nào cả.

Các cô yêu, là các cô yêu cái danh giá cho các cô, cái sĩ diện cho các cô, còn giá của người chồng, không phải là chỗ đáng yêu.

Các cô không lấp được người yêu ư? Sẽ lại có người yêu khác. Có cái sĩ diện ấy, có cái danh giá ấy là được rồi; các cô lấp chồng, có phải là lấp chồng đâu chính là lấp cái chức phận trong xã hội: bà phán, bà đốc, bà huyện. Còn người chồng có cần gì phải tái hoa lỗi lạc, có cần gì phải có tư tưởng, có cần gì phải là người.

Các cô thực đã thăm hiểu được hai chữ ái-linh. Các cô hẳn có quyền mỉm cười chê nhạo hay thở dài mà thương hại những người dám nói đến ái-linh, nói đến mà không hiểu rằng các cô yêu, không hiểu rằng các cô chỉ yêu các cô.

TÚ LY

Kè từ 1er Mars này, hiệu HUONG-KY Photo 84 Hàng-Trống đặt một giá riêng cho các quý khách đồng bang minh đến chụp ảnh giá từ:

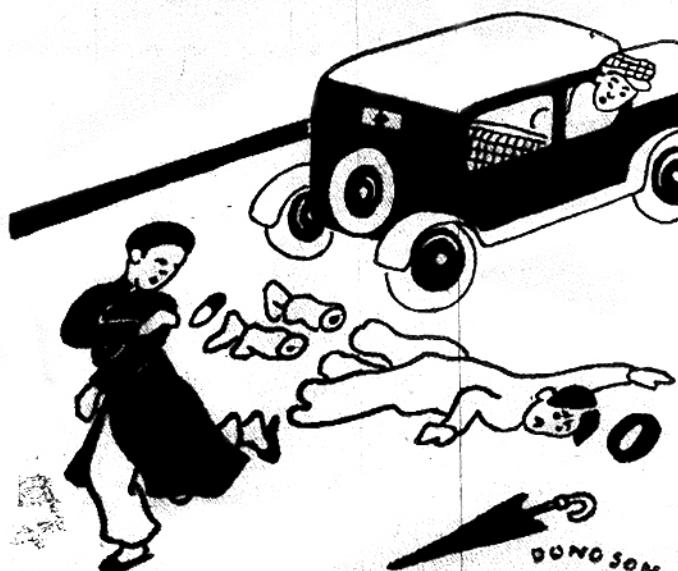
Op70 6x9 0p70 9x12 1p00 10x14

1p70 13x18 2p00 18x24 3p00 24x30

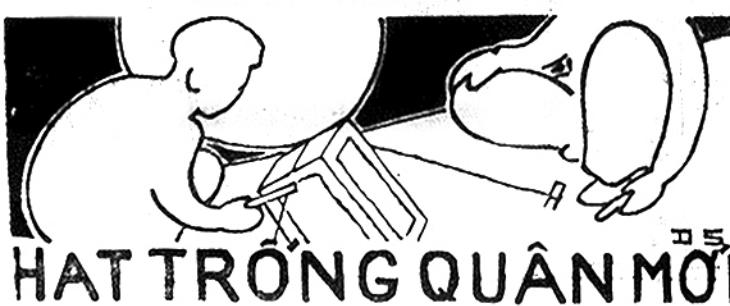
Anh phóng đại từ 3p00 giờ lên.

Huong-Ky cần bách

Cần thận quá!

— Nay anh, để tôi đi báo Cấm, anh cứ nằm yên đừng chạy đi đâu đấy!

HẤT TRÔNG QUÂN MỚI

ĐÊM THỨ NHẤT

(Ông Nguyễn-Trọng Thuật và Ông Nguyễn-Văn-Tố).

Tranh giải « Việt-Nam quân quân ».
(Ông Nguyễn-Trọng-Thuật, trong Đông Thành việt; đứng trước mặt thần Tao-Hoa, cha sinh muôn loài, trước mặt nhân loại, anh em đồng bào, tôi xin róng miệng nói tiếng gào to lên rằng: Tôi là người Việt Nam». Tôi há chẳng biết tôi, dù chẳng nhận cũng chẳng ai nghe, mà tôi dù không muốn nhận cũng chẳng ai cho tôi không nhận, xong tôi tự nhận một cách tự túc. Cai thán tôi đây từ một viên tế bào (cellule), bao thừa nó dâng nhuần hun đúc với nắng, với gió, với thức ăn, thực uống, với đất nước non sông của chung thò ney, do hai linh âm-dương mà hun đúc nên).

Ông Thuật

Ô già giải thưởng kỳ khôi..
Nghe đồn có giải thưởng kỵ khôi,
Tôi lặng lẽ tráng cách là n, ười Việt Nam.
Nên tôi lén chôn điện dân,
Gang ông Văn-Tố luận bàn phản tranh.
Trước lớn như biếc, ngon non sanh
Trước mặt thần Tao-Hoa là cha sinh
muôn loài,
Trước mặt anh em Trung Nam, Bắc
trong ngoài
Tôi róng miệng cả tiếng, gào to, thét lớn.
« Tôi là người Nam Việt Nam! »
(Thinh thùng thình).

Ông Tô

... Phản lờ rõ ràng,
Tôi yêu cầu ông phản lờ rõ ràng,
Tôi lờ cùi lường ông là một anh chàng
Áng-Lê!
Ông lão này gân gòm, gân ghê,
Tìn dây phả giải, kè con kè con cù..
Ông nhận mình là người nước Nam ta,
Tôi lờ dây chàng phái con nhà Long Lạc
Long.
(Thinh thùng thình)

Ông Thuật

... Nam Việt chính tông.
Tôi mới thực là Nam Việt chính tông,
Còn như Nam Việt như ông cũng
Đẹ bão tôi do hai linh âm-dương.
Tham nhau hanh đúc với phong sương
Cát nước này.
Thần hồn thè phách tôi đây.

Trái tim, đường phèo, dạ dày cùng
ruột gan,
Đích thực là của giống Việt Nam,
Nào ai dám bảo tôi nói dan, chẳng nhän
chẳng.

(Thinh thùng thình)

Ông Tô

... Nhời nói vò bằng,
Vu vơ nhời nói vò bằng,
Ông rắng ông nói thục, tôi rắng ông nói
không!
Nào ai dì quắc trong bụng ông,
Má xem ngũ lạng ở bên trong nó ra thế
nào!

(Thinh thùng thình)

Ông Thuật

... Ông ché vội soay,
Lú sự cùn, xin ông ché vội soay,
Nhé ông lưu cùng lý tôi đâu cũng già,
Nhưng đặc tình này, tôi sắp kè ra.
Thời ông phải chịu tôi là Việt-Nam!
Rắn... tôi biết đánh lỗ lóm.
Ông ché la với! xem nôm Thầy-Kieu
Rượu ty tôi uống được ít nhiều,
Thuốc phiện tôi cũng thích, thuốc lào tôi
cũng ưa.
(Thung thình, thùng thình)

Ông Tô

... Tôi lại xin thua,
Khoan khoan tôi lại xin thua,
Người Việt Nam như vậy cũng chưa dà
mẫu!
Giờ tag, ông thử soạng lên đầu,
Còn cái quắc tag quàng đầu không bảo
lòn!
Dù ông trăm khéo, nghìn khôn,
Về phương quắc tag, ông còn kém dài
tôi.
Báu tóc kia, tôi thiến dâ lâu rồi,
Thế mà cói lồ chấy của tôi nô vẫn còn.
Dù cho sống cạn, dâ mòn
Trăm năm tôi nguyên nô vẫn còn g
nguyên
Dù ai nói số nói si...

Tôi dâg, nó dâg vẫn như kieng ba chân,
Vợ thời giải thưởng quán quân.
Biết đâu ông không phải thường phán tôi
cho tôi..
(Thung thình, thùng thình, thùng thình)

TÚ MỜ

1. — Của ông N. C. Tiết.

KẾT QUẢ CUỘC THI THƠ DÂN BIỂU

Tất cả có 317 người dự thi, song chỉ có Ông Nguyễn-quốc-Tb. là nói trúng được một câu hỏi trong bài câu hỏi chính.

Vậy bản báo xin tặng Ông Thuận giải thưởng nhất của báo Phong-hoa. Còn những ông khác chỉ nói đúng được câu hỏi phu thứ ba thôi xong bản báo cũng chọn xem ai nói sát nhất mà phân phát giải thưởng.

1... Ông Nguyễn-quốc-Thuận số 1 Cité Thuận-lợi Hanoi được giải thưởng nhất của báo Phong-hoa; một cuộc thi chơi chùa Hương khú hồi bằng 6-tô 18 chò ngồi, đồng được cả 18 chò ngồi ấy - khôn hành ở Hanoi từ 5 giờ sáng, chiều về.

2... Ông Hoàng-buy-Chí số 19 phố Sốp-tử Hanoi được thưởng nhì một cái xe Poll'over pure laine của hiệu Cuc-Chung N° 63 rue de la Citadelle Hanoi tặng

3... Ông Cao-văn-Ngọc Cie Air Orient Galerie Crédit Foncier được giải thưởng ba: Déraissage d'un complet, ruộm không 5-ci áo dài bà. 5 tạ thuốc làm áo dài mua không ướt, 5 tạ thuốc lây lụa của Ông Phạm-Tá, hiệu ruộm bà hòi ống

4... Ông Nguyễn-bảo-Vân secrétarie service Radio 28 rue Luro Hanoi được giải thưởng tư: một bức ảnh phóng đại 50x60 của hiệu Kinh Ký Studio photo phố Borgnis Desbordes tặng

5... Ông Cao-văn-Trúc số 26 phố Sinh Từ Hanoi được giải thưởng năm: một đồng giày của hiệu Vạn-Toàn số 95 phố

bàng Đào lát g.

6... Ông Bùi-xuân-Diễn 130 Avenue Paul Doumer Haiphong được giải thưởng sáu: môt bộ tản diệu-cẩm giấy tối, đặng giá 5p00, ủa nhà Bat-giác Tâm Lân bờ hồ Tigr

7... Ông Ng.xuân-Hy số 76號 Carnot H.no được giải em úng bảy: một lọ Pusino, é-maintue cùn, ga t'nu, một lọ sirup Innova, trầu ho trẻ con, một lọ Gas ron trucne dầu dà dầy của nhà hảo-chó Vũ-dô Tigr ống

8... Ông Trần-q. ạing Biển 16 rue des Graines Hanoi được giải thưởng tam: một bịch thuốc ho hận đang giá 1p00 của hiệu thuốc Bình Hưng 89 Rue des Pavillons neis tanc

9... Ông Trương-thìn Nguyễn, 3e A Institut G...-Long được giải thưởng mứa: năm quyển sách Choi Xuân của hiệu Nam-ký tảng

Những người trả-giải xin cứ lại các nhà cho giải mà lệnh thưởng.

Ông V. T. Nam định, Dahaki Hung-yen Nam-thanh Hanoi, Tân-Vân Hanoi H II Am-tel Sachi-ding lê cử thứ tư mà trúng giải thưởng 2 3. 4. 6 9, nhưng vì không đề tên thật nên không biết ai mà ghi tặng giải thưởng.

PHONG HÓA

Tranh dự thi — số 28

Nhớ rắng !

... Àg ông cứ yên tâm, tag tôi nhở rắng không khi nào thắc đau !

Nước Hoa Hiệu
CON VOI

NGUYỄN CHÂU: Jasmin, Violette, nước Hoa thủy tiên

Quelques Fleurs, Fleur d'Amour, Rose, Menthe:

1 kg 8 grammes 0p20, 1 t 1p80, 10 t 17p00

1 kg 6 grammes 0p30, 1 t 2p70, 10 t 26p00

1 kg 20 grammes 0p70, 1 t 6p30, 10 t 62p00

PHÚC LỢI 79 Paul Doumer à Haiphong

Bán buôn và bán lẻ tiền cước bản hiệu chi

Trước cửa hiệu nhỏ '07 Hàng Đào nay cửa hiệu to 21 Phố Hàng Quạt là i chứng chỉ chắc chắn về sự phát-đạt và tiến-bộ của bản hiệu Được như thế là nhờ ở lòng yêu của các quý-khách đã chiếu cố đến Tân Thành trong bấy lâu nay. Vậy muôn khói phu lòng quý-khách về mùa hè nǎn may bản hiệu mua rất nhiều các thứ vải dù eie hàng đẽ may hàn các qđach bằng một giá rất phải chăng.

Xin mời lại may th ố lồng thành-thực của bản hiệu.

Tân Thành chủ nhân Cần-bac

Thi vui cười

Cô Hèo Văn Hanoi

I Cầu hỏi ngõ ngách

Một cậu bé đi học về, vội vàng vứt cặp sách xuống bàn, vào bên mẹ hỏi:

— Mẹ ơi, có phải dắt quay chung quanh mặt trời, không mẹ?

— Phải đấy, con à!

— Thế khi không có mặt trời, thì quay dắt soay chung quanh cái gì kia hả mẹ?

II Đồng tay gặp nhau

Cậu X, người vùng econ lầu lảng dâng ở bụi tre. (con trâu trắng ở bụi tre. Thái bình) mới bắt đầu học chữ tay, bép bẹ đọc...

... Boulon (bu lóng) cái khuy, boulon cái khuy...

Bà mẹ ngồi khâu bên cạnh, tưởng cậu con bắt được cái khuy gì lạ, bảo mình trông, ngoảnh ra thấy cậu vẫn cầm đầu vào sách múa học: bu lóng cái khuy..

Bà tưởng cậu nghịch tinh phai gắt:

— Tao là con à? (rè con) khuy đâu mà lóng (rồng)?

Cô N T Bắc Giang

I Mưu trí nhả binh

Có một tên lính hè thay giặc là chạy bán sống bán chết. Có người thay thế hỏi nó rằng:

— Mi là binh lính sao nhát làm vậy?

— Tôi có nhát đâu, vì tôi biết trái đất tròn, nên tôi có ý muốn chạy vòng ra phia sau lưng nó mà đánh lối chí!

II Mưu khôn con trè

Thằng cu Tý tính nghịch thường hay lấy lợt hại lều ra đá chơi. Cha nó thay thế dặn rằng:

— Hết mày lèm vỡ, lao lẩy hại tiêu hết vào mõm mày cho mày biết! nghe không?

Cu Tý hén hở chạy vào vứt lợt hại tiêu đi, lẩy lợt mứt ra chơi rồi nó gọi bồ nó mà bảo rằng:

Này thằng ơi, hể con đánh vũ thi hèn nhát vào mõm con nhé!

Gặp kbi gió tấp mua đơn,
Dùng xe AN-THÁI chẳng con cò gi.
Hiệu động xe chuyên-mòn số nhả 2 phô
Nguyễn-trọng-Hiệp phô giữa phô
Cầu Gỗ đi vào ngõ Gia-Ngư

Thi vui cười (Danh sách)

Cô T T Aokbe 1 trào — PT L Nam sinh
Haiphong 2 bài — OO. NVD Thủ trưởng 11.
3 bài — Cô Linh Haiphong 2 bài — NXD
đo/re Hanoi 4 trào — H O N Nha-trang
3 bài — N K Saumure/Hanoi 5 bài — D L C
Đỗ hữu Vy Hanoi 7 bài — VKT Cuir Hanoi
2 trào — H C Nam-dâng près Hanoi
7 bài — H C Nam-dâng 1 trào — N T Tân
nhinh Phú-lặng-thuong 10 bài — Lao-hô
Luro 3 bài — Hồng-Vân Bourrin Hanoi 3
bài — LB Eseignement Huế 1 bài — D C 5
bài — N V K P T Hanoi 1 trào — N
L 1 trào — V D L Piquet Tbái-blob
1 bài — Đ V D Chagoeurs Hanoi 2 trào
bài — N N Đ Borgois Hanoi 3 bài —
VN Ferry Haiphong 3 bài — PTQ D Chợ-thị 8 bài — Ls T C H Da
villier Hanoi 2 bài — H tue des Caisses
Hanoi 1 trào — NVD Thủ trưởng 12
trào AL N o L Sai Hanoi : 1 bài — Đ
Đ P Tiêu-lữ Hung-yên. 7 bài — U N A
Larrive Hanoi; 3 bài N T N Nolly Hanoi;
5 bài — B Q C Soi Hanoi; 1 trào —
L Đ C Charbon Hanoi Hanoi; 2 trào —
N N H Cuanguer Hanoi; 2 trào —
N V N Bobillot Hanoi: 3 bài — Q D

Câu B Đ N Nha-trang

Lê cũ người mới

Tôi li toe... Tiếng kèn náo nức vừa cất
cái giọng dài nhằng nhằng, tiếng anh
học trò-lè cũng bắt đầu họa theo:

« Cùi ai » (khúc lèn)

Cậu Văn (không phải người đồng đạo
của ông Hiếu) ngờ họ bảo cũ khóc (dùng
khóc.) Cụ già khẽ bảo : khóc lên. Cậu Văn
như cái máy, lại khóc.

Ai chỉ ! (nín khóc).

Cậu Văn cứ khóc, cãi già lúc minh bẩm
toy cậu :

— Nay cậu, ai chỉ ?..

— Ai chỉ gì đâu?

Câu I L C Hanoi

Cô ấy đã ngừa tênh hênh ra rồi!

Trong bản tam giác. Mọi cảm biến lên.
Cô cãi gọi đòi. Ba cô cùng bản cũng đã
xuống cát, ông nó còn đương nghĩ.Các cái đã lật bài lên rồi có khác nói:
» Sao với thề ông ấy chưa ra đã ngừa
tênh hênh ra rồi!»

Câu T L

Chia buồn

Bàng-lâm nǚ-si, gái qui cụ hàn Phê,
buồn vì cuộc thê đảo diễn, làm một liều
thuốc phiện, dám thanh, vừa lùi già cãi
đời.

Xã Nhè đến chia buồn :

— Thưa cụ thết ai ngô dám thanh,
thuốc phiện ty mà ngãm chóng thê.Hà Phê: — nô enoc, thuốc ty cho
thi đai phác! Cả cửa nhà còn có 6 đồng
cán thuốc ngang, nô châtsach! hui hui!Xã Nhè rời ra mở cửa dắt ông tay
doan vào.— Quan lớn cũng nghe rõ chứ? Cụ hàn
chứa thuốc ngang..

Câu V S Hanoi

I Baba

Bà phán vẫn dậy cậu bé nói tiếng tay,
ba ba là cha, man man là mẹ. Bé ra
trường, mọi hôm đọc bài lập đọc, nói về
con ba ba, thèm hỏi:

— Anh c. biêt con ba ba thèm khong?

Bé liền thoảng đáp: « ba ba là cha con
đây! »

Câu T C Kiến-an

Mua Hình

— Thưa ông mua gì?

— Tôi muốn mua linh.

— Hạng lốt hay hạng vú?

— Cố cát, đưa cả tôi xem.

Cô hàng đưa linh, ông khách giả do
trộn di trộn lại, rồi đóng khom khom
người xuống xin lỗi.— Chả dám, ông dậy! Có điều gì mà
phải xin lỗi.

— Vâng, thê có cho phép..?

— Ô hay! Ông này! Cho phép qì mồi
được chứ?— Cho phép lôi sét.. sét.. xem thử linh
có mặc có lốt hơn mấy thứ này không?

Câu đổi dự thi

Cô I S

Con Ý cháu, uống cỗ ông(l), linh gọi bà

Cô T V C

Người béo u ngòi xe con, chật chẽ cha

Kết-quả cuộc thi

« Số 35, 36, 37, 38 »

A Thi vui cười

Giải thưởng nhất. 1 năm báo. Bài
« Phải biết cách sưng hô » đang trong
số 38 của Ông Nguyễn-dắc Hào N 11 Ruele
Ngô-huênh. Vinh — Bến-thủy.Giải thưởng nhì, 6 tháng báo « Khéo
chiều cỏ » đang trong số 37 của Ông Lê-
vân-Thìn Village Xã Đàn (par poste
Thái-hà).

B — Thị trach khôi hài

Trong 4 kỳ báo chí dâng có bà tranh,
và trong số đó chỉ có một bức tranh
đáng phân thưởng nhất: Ông Bảo ngọc
Định Dessinateur à Trao Hà par Đông.
Triệu được phân thưởng nhi, 6 tháng báo.

Xé bài đầu gửi báo biểu lù sôs).

Bài được giải nhất

Phải biết cách sưng hô

Bép học thay đồ

Thay, đầu roi mày chỉ vào sách trò.

— « Thành là ông Thành »

Trò bắt đầu lắc như người phụ đồng,

— « Thành là cụ Thành »

Thay, trợn mắt, quát,

1) là thứ cỏ vị tuuốc Nam chữa bệnh
rog lử rát nghiêm

— « Thành là ông Thành »

Trò vẫn điệu nhiên gào.

— « Thành là cụ Thành, thành là ca
Thầy vui luôn một thời,— Hết! liên học lè khi hâu học văn, tao
bảo mày thành là ông, ông thành mà may
không nghe à?

Trò suýt soa, mếu máo,

— Thưa thầy có má, nhưng thầy coi
thành bá q ông, con cón lùi lui hàn thầy
nhieu, thiết tưởng nên gọi thành báq
cụ mới phải!!!

Bài được giải nhì

Khéo chiều cỏ

Trên đây, trong chiếc chiếu hoa lộc lộc
một bâ dang ngự dâng, bông cù nhập vào
lâm cho bâ nhây, múa huyền thuyền.
Một lái đã đèn chô cỏ đang chèo thuyền
nguy vè.Trong khi bâ dang cầm quạt vào
chèo thuyền, vừa nhây múa, thi lự nhiên
một liêng nô khâ dai ở trong người bâ
đóng lợt ra, bâ không phanh lại kịp, lâm
một bâ đâia.Bâ cung vân, nhanh tri khôn, ngâ
đâng sau, bèn châa thận cho bâ dâng,
va hat một mót câu rằng :Co.. ô.. ô.. ngự dâng, cò tit cò chơi
Cò bâng súng lục, cò hì.. tr.. truyền
tòng

TA TAY

Xưa nay hàng hóa
giùi của ta làm cung
có phản kém hàng
của tay nhưng áo
pull-over của biệuCỰ - CHUNG dệt
có phản xuất sắc
chàng kém hàng
của tay chút nào.

CỰ - CHUNG

88 Rue de la Citadelle Hanoi

Xuân-cầu: 3 bài — T Đ T Túc-mặc

Nam-dịch: 4 bài — Loa-bô-Luro: 3 bài.

TC Kiến-an: 3 bài — N NT Cơ-xâ

Nam Hanoi: 5 bài, VS Changuers

Hanoi: 6 bài — V Đ Sinh-lù Hanoi

1 bài — P N 4 bài — C B T Xóm Tước

Tam-sơn 3 bài D V T Bourrin Hanoi 6

bài, 5 tranh — L TP cuivre Namdinh 4

rahanh

Thi cầu đối (danh sách)

T V N V K Hanoi: 2 câu — T S hàng

Botted: 2 câu — N V L Duollier Hanoi: 2 câu

— P X Te, Kim-anh Hưng-yên: 2 câu

— Cercueils Nam-dinh: 4 câu — H D L

Clémenceau Haiphong: 5 câu — CSN

N T Nam-dinh: 2 câu — H V N N Pa-

gode phu Lao-thuong: 2 câu — SNN

VL Pere Six Ninh-binh: 12 câu — X P

C V S Saigon: 2 câu — Cô T T NL Bạch

Mai: 2 câu — P V K Mỹ khê Kiến-an;

2 câu — P V K Mỹ khê: 2 câu — P T B

Xuân-úc Kiến-an: 2 câu — V B D Dou-

mer Haiphong: 3 câu — V T Văn úc

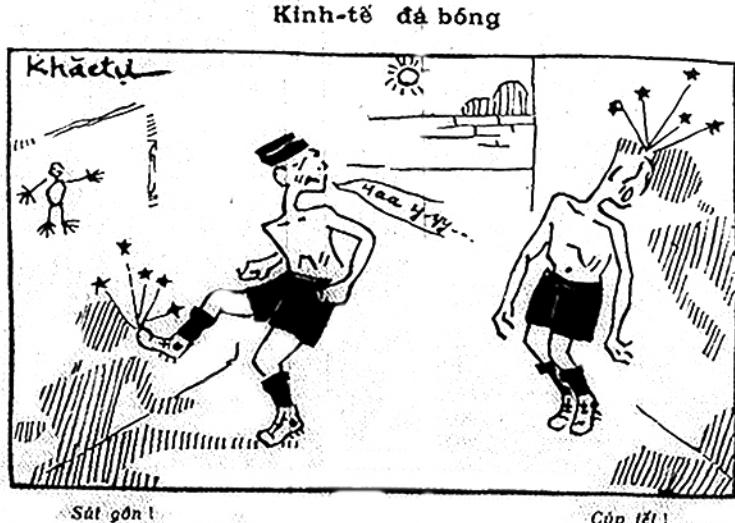
Kiến-áu: 3 câu — T V C Đồng-thị Hải-

duong: 2 câu — N D T Đồng thi: 2 câu

— N K T Hưng-yên: 3 câu,

Tranh dự thi — số 29

Kinh-tế đá bóng

Truyện Ngắn

BÊN GIỜNG SÔNG HƯƠNG

của KHÁI-HƯNG

Vị-Giá là một khu rất yên tĩnh ở vùng sông Hương núi Ngự.

Chiều đến, thà thuyền từ bến Đồng-Ba theo giòng sông đi xuôi xuống phía dưới, vượt qua cù lao Bộc-Tanh, lữ khách sẽ thấy tiếng ồn ào ở trong chợ, ở trên cầu, tiếng còi ô-tô, tiếng nhạc xe kéo dần dần một lúc xa, rồi bỗng có cái cảm giác vừa rời chốn thành thị huyền náo mà đi tới một nơi thanh quang tĩnh mịch. Đối diện với đầu mõm cù lao ấy, chính là xóm Vị-gia.

Mấy luang trước hai vợ chồng một người Bắc đưa nhau đến xóm ấy thuê nhà ở. Người nhà duy có một tên dãy tơ. Đồ đạc chỉ trơ trọi một cái giường, một cái bàn và bốn cái ghế. Đến như sự giao du thi vợ chồng bà ấy lại càng ít lâm nhảng mấy khi có người quen thuộc đến chơi. Nhung người láng giềng thường thi bảo hỏi nhau: vợ chồng nhà ấy đến ở đây làm gì? Có người tờ mờ hỏi tên dãy tơ thi cũng chỉ biết rằng ông khách lạ ấy đậu pháp học cử nhân, trước làm nghè viết báo và soạn sách ở Hanoi mà thôi.

Cái nhà hai vợ chồng nhà ấy thoétoy nhỏ và không gác nhưng có vuôn rộng bao học chung quanh. Chiều chiều mặt trời tà phản chiếu ánh hoàng hôn vào lá cây mít sáng nhánh như nhung lấm lánh và gió thổi rì rào trong đám lá thông xanh tươi cùng cành xoan dãy hoa tim nhạt, càng làm tăng phần bí mật và kín đáo của nó. Cái tên này là một cái rườn bỗ hoang, vì công trước, công sau thường thấy đèn.

Thực vậy, Vinh-Son, người ở cái nhà ấy, chỉ muốn lành cõi đời phiền phúc để cùng người yêu được hoàn toàn hưởng hạnh phúc của ái tình. Vì thế chàng mới đưa bạn vào tận Huế tìm đến ở một xóm bênh láng quanh bìu.

Từ ngày chàng ở Pháp về, chàng ngầm xả hối Việt-Nam, từ những lý lẽ tục bô buộc cho chí cách sinh hoạt khuôn sáo, chàng lấy làm khó chịu, tức các thời-kỷ ở Paris: ở đây, chàng đã tiêm nhiễm những cử chỉ khoáng đạt nhũng tú-tưởng/khoảng đạt kinh-biết chàng lúc nào cũng được khoan-khoái dễ chịu và chàng cần phiền luy đến ai, chàng bị ai làm phiền luy đến mình.

Một hôm, tình cờ chàng gặp Diêm-Lan, một trang lán tiến, cực kỳ mỹ lệ, cựu nữ sinh viên trường Sư Phạm, đã nổi tiếng lông mượt & khắp Hà-tbà-h

Rồi hai người cùng nhau lẩn lóc trong cõi tình, trong cõi tình túy. Rồi không! những chàng không đovenhà cho phép cùng người yêu kết hôn, mà lại còn bị anh em bạn bè cùng là những người quen thuộc chế riêu khinh khi.

Nghé nhũng lời bình phẩm chàng chỉ cười. Ví thực ra chàng chẳng cần gì đến trình tiết, đều từ đức tam-tòng. Chàng cho nhũng cái đó không có liên can gì đến ái-tình, không có định dâng gì đến hạnh phúc. Yêu là yêu chứ không có là gì khác nữa. Nhưng cứ bị dư luận, dư luận eo hẹp, rầy rà mãi chàng rùng khó chịu ...

Rồi một ngày kia không ai thấy bóng Vinh-Son và Diêm-Lan & các phò Hanoi nữa. Hai người đưa nhau đi ẩn, hay nói cho đúng là tìm một cảnh thích hợp với ái tình: cảnh ấy là cảnh sông Hương.

Trong tháng đầu, cái nhà bến Vị-Giá chỉ là một đê chim Uyên-Ung. Hai

người không lúc nào rời nhau, hoặc khi cùng nhau đọc sách dưới ánh đèn, hoặc khi cùng ngồi ở bức gạch ngắm cảnh hoàng hôn trên sông Hương, hay cùng nhau di chơi thuyền trên làn nước trong xanh, yên lặng, êm đềm, uốn éo, diu dàng như cõi con gái Thần Kinh.

Có lần giữa часов đêm trăng Diêm-Lan ngồi bên Vinh-Son ở mũi thuyền, lắng lắng hé cặp môi mím cười, mắt dăm dăm nhìn gợn nước long lanh như tròn ván ngồi sao lấp lánh. Bóng rạng như điện như rồ, óm chầm lấy đầu người yêu mà vừa hôn lấy, hôn đè vừa nói :

— Minh oi! Em sung sướng quá! Em ước ao trai đời được ở bên mình, được ở bên nhau trong cái cảnh thiền mộng áo này.

Vinh-Son cảm động không nói nên lời, dịu dàng đặt đầu nóng hừng vào lòng Diêm-Lan, như đưa con nít mỗi một thiu thiu trong lòng người mẹ vậy.

Diêm-Lan đặt bàn tay lên trán Vinh-Son, rồi như ru chàng ngủ, cất tiếng hát, hát một bài Phap thi:

rằng cái ngày ấy chàng chởg thi chay thi bêo cũng tối. Tầm linh hồn lâng man của Diêm-Lan chàng chỉ vi như một con hươm hươm, một đứa hài đường. nghe là một cõi cách bùa linh chứa một khối linh-thần vòi lử.

Chàng làm Vị-Diem-Lan vào yêu chàng như trước. SV thay đổi tình hình của không có liên can gì tới ái-lob...

Một buổi chiều Vinh-Son đương ngồi

viết truyện thi Diêm-Lan đi chơi về. Chàng với mừng đứng giấy xám xít hỏi:

— Minh chơi đâu về đây? Minh mua cho anh thức gì tè?

Diêm-Lan thở dài d p:

— Em lava chơi bà Hướng về đây! Bà ấy chờ qua đây.

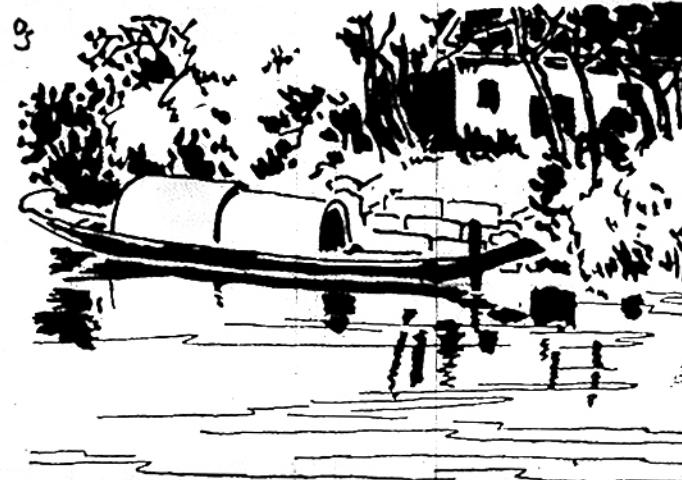
Vinh-Son hỏi cau mày:

— Àob dã dão em dùng đến chơi chỗ các quan mà em không nghe anh.

Diêm-Lan bỗng buông mặt khóc, rồi kẽ khít:

— Tuế thi cậu ấp chế tôi quá. Cậu cảm đoán tôi, không cho tôi đi chơi đâu cả. Thế mà cậu bảo cậu thích tự-do đấy

Vinh-Son ghé lại giờ dành:

— Tôi ta sẽ cùng nhau dan dia trên làn sóng biếc du dương.

— Mát nước, vì tôi ta, in bóng rung rinh các ngôi sao vàng.

— Vàng trăng chiếu ánh bạc lên chiếc cánh buồm!

— Và trong bầu không khí thán tiên,

— Điều bát đài dâng cõi bùi chiền là yên lặng.

— Tôi ta sẽ cùng nhau dan dia trên làn sóng biếc du dương.

— Ngút cau hút, nàng vừa cười vừa cúi xuống nói nồng với người yêu:

— Minh có sung sướng không? Minh còn ao ước một điều gì nữa không?

Vinh-Son sẽ lắc đầu.

Bấy giờ như trả lời lại Diêm-Lan, diệu hót hót của một cô-lái xa-xa theo chiều gió đưa lời. Trong khoảnh khắc khuya thanh vắng giọng hát sâu thẳm như tiếng than thở của một người sắp sửa từ trần, khiến cặp Uyên-Ung ngồi ôm nhau lắng tai nghe, từ từ nhở lụy...

Cứ thế hơn một tháng, mỗi ngày quyền số nhật ký của hai người chỉ ghi thêm có một chữ: Yêu.

Nhưng sang tháng sau tình thương yêu nhau của hai người tuy vẫn nặng, nhưng cái tình nồng nàn của Diêm-Lan đã thấy dâm bót dâm phân. Đối với sự thay đổi của bạn, Vinh-Son chỉ cười lạt. Chàng cho rằng sự đó là sự rất thường, và chàng đã dự đoán từ trước

— Không phải thi. Em không biếu bụng anh. Em muốn di chơi đầu thời di, anh có cảm đầu. Nhưng anh không muốn em đến chơi dâng các quan, mà ở đây thi nhiều các quan lắm, di một bước là gặp quan. Chỉ bằng em dâng lên phô nứa là bon. Em không nhớ chủ nhà trước em ở nhà bà thi-về rồi em buôn mải vì em cứ thấy người ta là bà lớn nọ, bà lớn kia, em thèm...

— Chứ sao! Cậu thi kém gì người ta, cũng thi đậu luật khoa cự nhau. Thế mà người ta thi làm quan mà mình thi... Vinh-Son cười rũ rượi ngắt câu nói của bạn:

— Mình thời làm dân! Em còn nhớ cau em hỏi anh ở dưới thuyền bùa nó không? Hôm ấy bình như em hỏi anh: anh có ao ước một điều gì nữa không? Vậy anh trả lời em nhé: ngoài em ra, ngoài ái tình đối ta ra, ngoài cái đời lông mượt, tự do ra, anh không còn thêm muốn một điều gì khác nữa.

Rồi chàng âu yếm ôm lấy bạn, se se ghé vào tai nàng hát lại bài hát tối hôm nọ:

— Tôi ta sẽ cùng nhau dan dia trên làn sóng biếc du dương.

— Mát nước, vì tôi ta, in bóng rung rinh các ngôi sao vàng.

— Vàng trăng chiếu ánh bạc lên chiếc cánh buồm!

— Rồi trong bầu không khí thán tiên.

— Điều bát đài dâng cõi bùi chiểu là yên lặng,

Tôi ta sẽ cùng nhau,

Diêm-Lan cảm động gục đầu vào vai bạn mím cười. Bỗng ở phía trước có tiếng cười ô lò Nàng giật mình bão Vinh-Son:

— Cố lè vợ chồng quan Hướng lại cười!

Tôi ta cái mồi Vinh-hoa phủ quí đã nhôm ở trong lòng Diêm-Lan ngay từ lần đầu gặp rợt chồng ông thi. Rồi bà thi giật Diêm-Lan lại chơi hết bà quan họ đến bà quan kia: ai ai cũng khuyên ông cù Vinh-Son nên xin ra xuất chinh. Mà cái bà quang-vinh tại đê say lòng bà nữ!

Diêm-Lan ngồi thẩn : » Đến như ông thi duong ở chỗ tiều rùng bạc bẽ mà còn bô dê đến buồng cái sung sướng lồng láy ở chỗ để đồ cũa là cái địa vị của Vinh-Son thi đã lấy gi làm về vang mà cứ cố viu lấy ».

Cái tư tưởng sinh lén bà lớn vẫn nằm ở trong lâm-trí phu-nữ nước ta, dù là người ở chỗ khôn phòng dài các, hay những gái lông mượt giang hồ, dù là các cô-tòng-cô hay các hực tân thời. Hết gặp dịp có thè leo lén được cái địa vị thi thi họ không báo giờ bỏ qua.

Gần ba tuần nay Diêm-Lan di chơi đây chơi đó cũng chỉ có một mục đích: nghe ngóng để tìm cách vận động...

Lại luôn luôn ở ngoài phố, Diêm-Lan gặp biết dao ông quan họ, bà quan kia, áo gấm áo mùi rực rỡ, hoặc ngồi trong ô-tô hòm kính, hoặc ngồi trên xe nón cao xu, khiến lòng sinh quan của nàng ngày ngày càng thêm bành chướng, cho đến khi lên tới nhiệt độ nản nài khóc lóc đe lát người yêu phải làm cho toại lòng ước nguyện.

Cái ở Uyên-Ung ngày nay đã thành ra một nơi sưa thản: Diêm-Lan và Vinh-Son luôn luôn luôn giận nhau, căm nhau, và chẳng còn tưống gì đến cái cảnh đẹp bênh minh nữa.

Một hôm Diêm-Lan vừa ngồi với Vinh-Son rắng ông thi sẽ sẵn lòng giúp cho công việc tiền thân của chàng thi chàng gắt gỏng đậm đà, cự tuyệt.

— Tôi cảm mợ từ nay không được dâng đến những truyện ấy nữa, mợ làm tôi đến ghét mợ mất thời.

Diêm-Lan buông mặt khóc nức nở.

— Minh phải biết chỉ vì em yêu mìn ném em mới muốn cho mình nên danh ném giá...

— Nhung tôi không muốn, tôi không thích danh giá...

Chàng nói dứt lời, toàn giờ tay tát, nhưng lại ngừng lại ngay, rồi lấy làm hối hận vỗ vai bạn ôn tồn xin lỗi,

— Em tha thứ cho anh! Mai chúng ta ra Bắc thôi, em à! Nếu chàng ta còn muốn yêu nhau, yêu nhau mãi mãi, thì ta phải mau mau rời bỏ hòn chốn này. Cái vị nước sông Hương sẽ cảm giỗ lòng em mãi thôi.

Trưa hôm sau chuyển xe hỏa tốc hành đưa Vinh-Son và Diêm-Lan về Hanoi. Khi qua cầu trên sông Hương, Vinh-Son trả bão bạn.

— Kìa mình trông, nước sông Hương mà bông nhũng thành quách lâu dài thi thực hết cả thi vị, thiết.

Diêm-Lan hâm như biển thau thẳm ý của người yêu, đưa mắt mím cười.

Và từ đó về sau hai người không bao giờ trở lại Huế nữa.

KHÁI-HUNG

Những câu truyện vui trên xe hỏa Hanoi-Huê

Ba chàng nghe chàng dối lầm. Từ bây giờ tôi hôm qua đến mười một giờ trưa hôm nay chưa có tí gì vào bụng. Lại mòn đêm không ngủ được, nên chàng dối.

Ngồi trước mặt, có bốn bà hành khách lần lượt mở gói, mở vali ra ăn cơm sáng. Mùi gà quay, mùi xúc xích đưa vào mũi ba chàng, khiến ba chàng nuốt nước bọt ức ực.

Một chàng mỉm cười, nói tiếng Pháp với ba chàng kia:

— Hè họ mới thi đỗng từ chối nhé. Nhưng nho họ có mới!

— Tệ thật! hai người có những sầu cái bánh mà không mời ta! Đói chết đi được.

Khi súi cái bánh đã ăn hết hai, ba bà như ngồi ngã lật rồi lại nhắc tới hai chiếc khác. Một chàng trong ba anh em bảo hai bạn: (lần này chàng nói tiếng 'a') mà nói thực to:

— Năm ngoái, tôi và Huê có một mình nhưng vui hơn lần này nhiều. Vì lần ấy, tôi mờ vali lấy các thứ ăn ra ăn bữa sing. Tôi có năm chiếc bánh, mời luôn bốn bà, mỗi bà một chiếc cùng nhau cùng ăn với vẻ quâ.

Một bà nghe câu truyện mỉm cười nói:

— Vậy lần sau ông chờ nên thế.

Khi ăn xong, các thức ăn còn thừa đã cho vào vali, khóa cửa thận, một bà đưa gói bat đưa nói tiếng Pháp mời ba chàng:

— Mọi người cùng ăn bat đưa cho đỡ buồn mõm.

Nghe thấy tiếng bà kia biết nói tiếng Pháp, ba chàng đưa mắt nhìn nhau.

Ngồi trên xe hỏa một người bấm đốt ngón tay làm bầm tinh như bác thầy trông trên bờ kè hàng Ngang, rồi bảo bà:

— Đi xe mất 18 giờ rưỡi, vậy 3 giờ rưỡi thì tới Huê.

Người kia mỉm cười, cũng bấm đốt ngón tay làm bầm tinh, rồi nói:

— Anh biết được việc lương lai thi tài cũng tinh д.ợc việc di-vang, kêm già! Chuyến xe này bắt đầu chạy từ 9 giờ rưỡi tối hôm qua.

Mấy anh em hưng dối như cáo, ngồi khìn tròn hai bà ngồi ăn bánh ở ngay ghế trước mặt, rồi tròng nhau mỉm cười.

Một chàng bỗng quay lại ngả đầu từ tát rất là phép, làm như có nghe thấy hai bà kia nói thực:

— Mọi hai bà soi, chúng tôi không đếm.

Một bà chàng biết anh kia tên An, mỉm cười đáp lại:

— Các ông không soi à? Vậy chúng tôi xin vô phép!

Một hành khách kêu dối rõ hồn bạn:

— Anh đã đói chưa?

Bạn đáp gượng:

— Tôi chưa thấy gì cả.

Người kia cười:

— Tôi cũng chưa thấy gì cả.

Sao anh kêu đói?

— Thị! Tôi bảo tôi chưa thấy gì ở trong bụng cả.

Đi qua một chỗ hai ông đương ngồi nói chuyện. Một ông khoe:

— Độ tôi ở Sầm-sơn, sao ngày nօng xong lại đập, đập rồi ăn, ăn rồi lại nօng uống rồi lại đập, đập rồi lại ăn, cứ thế đến mấy lần.

Mình nghĩ thầm: ngoài Sầm-sơn làm gì có đào mà uống rượu với đập trống, mà sao lại mấy lần được? Sau nghe vở câu chuyện mới biết ông kia nói truyện ăn rùa ở Sầm-sơn.

Một ông muôn khoe mình thuộc đường từ Hanoi đi Huê, luôn luôn bảo bạn:

— Sắp đến Ngân-son rồi đấy. Ngân-son đep lắm! cao vót thẳng băng.

Rồi chúc chúc lại thò đầu ra cửa sổ nói:

— Đây này. Đến đây đây này!

Cú thó đến hai tiếng đồng hồ và đến gần chung trăm cây số. Nhường lần nào

cũng không phải Ngân-son.

Người bạn nghe chàng sốt ruột cũng thò đầu ra cửa, rồi trả lời vơ vét quả núi:

— Kis kia! Ngân-son kia rồ!

Ông kia nhìn theo phía bạn trả:

— Phải đấy Ngân-son đấy, có lẽ

không anh?

Một người hành khách ngồi gần nǚm cười trả lời leo vội câu:

— Kè cũng đep đấy, nhưng so với Ngân-son thực thi còn kém xa, vì những Ngân-son của các ông đều là những Ngân-son giả cả.

Tặng ông Nguyễn-Độ

Ô già Huê. Xe hỏa vừa tới Thoảng nghe được một câu chuyện của hai người:

— Anh đến ceci là Nam giao đây à? Tôi nhận ra rực thử bạn nio tin anh tới Huê, nên ra đón anh đây.

— Cám ơn anh. Thế anh đã gặp ông bạn ấy chưa?

— ...?

— Tôi cũng nhận được thư của ông bạn ấy nói hôm nօng ông ấy tới Huê, nên cũng ra đón. Con tôi... tôi... Huê đã hai tháng nօn?

KHAI-HUNG

NHỮNG TRUYỆN VŨ CƯỜI

ca ca ĐÔNG PHƯƠNG-SÁO

bảo không? Khi đi nằm phải tịnh miệng (đêm) thì ngủ ngon được.

Bé th nhán: — Rõ rà a.

Ông đốc-tờ: Anh mua đồ bảo hiểm?

Bé th nhán: — Bé ba mươi sáu vạn, bốn nghìn lăm trăm hai mươi bảy.

Ông đốc-tờ: — Rõ anh có ngủ được khô g?

Bé th nhán: — Bé không, trời vừa sáng.

4-Nghỉ lâm!

Ông thầy. — Trò Ti, làm sao bài trò ta con chó giống như bết bụi của trò Sưu?

Trò Ti: — Thưa thầy, có lẽ vì Sưu và con cưng là một con chó.

5-Giáp — Ông thần tối cầy ruộng.

Ất — Anh định làm gì?

Giáp. — Tôi định làm quan.

Ất — Con anh, anh định cho nó làm gì?

Giáp. — Cũng làm quan.

Ất — Con cháu anh?

Giáp. — Cũng làm quan.

Ất — Như thế nhà anh không còn ai cầy ruộng nữa.

Giáp. — Có chứ, vẫn ông thần tối.

6-Tinh già.

A — Bé Án-dó bị tuổi dì lấy vợ.

B. — Tôi làm sao?

A. — Thi bốn tuổi dì có con.

7-A — Anh có biết di xe đạp không?

B. — Không.

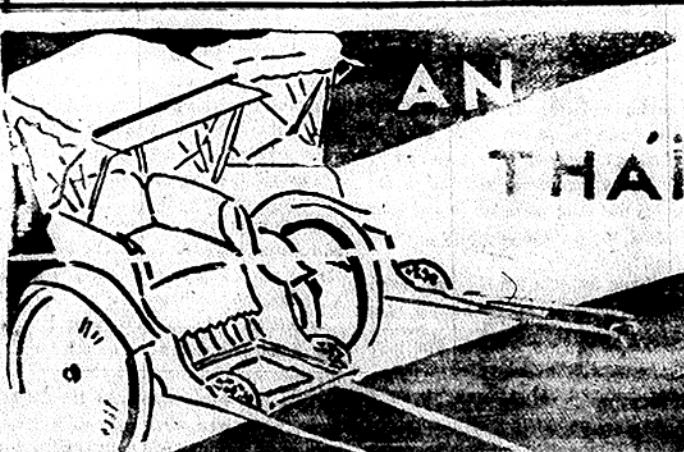
A. — Tốt lắm, anh giữ hộ cii xe đạp cho tôi một lúc.

ĐÔNG-PHƯƠNG-SÁO (Huê)

Một ông hành khách thức giấc, lảng lai nghe rồi làm bầm:

— Hừ! Ai mà tệ thế!!

Hiệu xe số 23 phố Cầu gỗ Hanoi, vì sự hời hởi nên đã đón cả cửa hàng
móng số 2 phố Nguyễn Trọng Hiến.

Nếu muốn được giày ta, giày tây, giày KIM-THỜI dù các kiều, vừa bền, vừa đẹp lại vừa rẻ xin mời đến hiệu TOÀN-THÀNH chủ - nhân là M. PHẠM-VĂN-SƯU ở 37 Route Mandarine.

Trong thời-kỳ kinh-tế khủng-hoảng, lại được hiệu TOÀN-THÀNH đóng giày một cách đặc - biệt như thế tưởng các quý-khách không nên bỏ qua dịp tốt thì phải.

AI BẢO KHÔNG ĐÚNG ???

« AUTO FORT » là một thứ đồ chơi rổ tích hợp cho trẻ con, vì nó àm cho: Bắp thịt nơ nang Gân cốt cứng cá

Tinh thần sáng khái Tiêu hóa dễ dàng
Chơi « AUTO FORT » không có gì là nguy hiểm, người sẽ được khỏe mạnh, nhanh nhẹn, lại thêm nên can đảm.

Ai cho những điều kể trên là không đúng, xin mời lại thí nghiệm tại:

Hiệu Phúc Long

43-phố Hàng đầu Hanoi - Tel. số 251 bán buôn và bán lẻ

1) Mai vừa ở trong ga ra liều tất cả;
ngay, vì đường từ Thạch lối về làng
xa đến gần mươi cây số, mà trời lại
lấm tấm mưa, nên có sợ về nhà tối
quá chặng. Cố cầm đầu rảo bước trên
con đường đỗ thẳng vúi, hai bên có cỏ
non mòn mòn mù xuân. Cố tưởng
tượng đương đi trên rặng chiếu miến
hồng viền cạp xanh, thì thốt nhiên có
mùi cười. Cố mỉm cười vì có nhớ tới
những truyện cũ Tú kẽ cho có nghe
khi cõi con bé, những truyện thần tiên,
kỳ di, là những cảnh lạc thú ở chốn
đông lai, những truyện hồn nhân của
các nhà để vuong công bần, chép
những sự kiêu-sa, hoa-lệ. Cố nghĩ/bầm:
con đường giải chiếu hoa đưa cõi dâu
về nhà chủ rẽ đê dã sánh kịp con đường
gấm thiên nhiên này.

Cái lòng yêu đời, cái tình dễ vui, cõi
như đã nhận được của cụ Tú di truyền
lại cho, khiến cõi thấy tâm trí cõi phần
khỏi trong cái cảnh trời xuân ấm áp.
Cõi di thoả thoát, hé cặp môi đõ thắm
cười với gió xuân. Cái vui cái
sướng bồn nhiên cõi dễ ở trong lòng cõi
nó theo hơi thở của cõi bay ra hòa hợp
với làn không khí êm đềm, mát mẻ, mà
hao học lấy lâm thán mềm mại.

Nhưng bỗn lâm con người săn cõi
lòng tốt bõi trong khi sung sướng bao
giờ cũng tưởng tới những người mình
yêu mến, hình như để cùng nhau san
sẽ hạnh phúc, dù những sự hạnh phúc
ấy chỉ nhòm ở trong lâm hồn. Vì thế
nên Mai đang bón bở tươi cười bỗng
nghĩ tới em, tới việc học của em thi cõi
lại rầu rầu nết mặt.

Song cõi cũng chỉ nghĩ qua lõi mà thôi
vì cõi cho đó là một vấn đề đã tạm giải
quyet xong rồi: Vẽ bán nhà lấy tiền lên
Hanoi thuê nhà cùng ở với em. Dẽ như

1) xem Phóng-hoa số 36

KHÁI-HUNG soạn

thể coi mà cứ phải loay hoay mãi
cho thêm phiền. Cái tri tưởng tượng
của tuồi trẻ bao giờ cũng dễ dàng, cũng
dẫn dí; cõi hẽ đặt tới chỗ ngoài ngoéo,
khúc khuỷu của con đường dời đâu?

Cái nụ cười lại rõ trên cặp môi thắm,
vì cõi đương tưởng tới người cõi vừa
gặp ở trên xe hỏa. Con người mới nhà
nhặt sao, mới hào hiệp sao. Rồi cõi
nhớ lại những sự đã xảy ra khi cõi cùng
chàng cùng ở huyện Đông-anh ngày xưa
nhưng cõi chẳng tìm ra một truyện cõi

Tranh vẽ cõi Đông-sơn

dẫn dí dỗ ứng. Cõi hẹn, cõi hẹn với
cõi, với lương tâm cõi, thốt nhiên rờ
tới cái nút buộc bốn cái giấy bạc ở nơi
giải yếm, nhưng không dám rờ ra: cõi
xấu hổ. Rồi cõi lại tưởng tới cái danh
thiếp. Ba chữ tên với con số nhà 244
cõi vẫn nhớ rõ ràng mạch, song cõi cũng
thò tay vào túi lấy ra đọc lại. Đưa mắt
tới giòng chữ Pháp, cõi mỉm cười nhở
lại bâc cõi ngồi bèn ở trên xe hỏa. Cái
cảm giác của la bao giờ cũng vậy, hõi
việc gì cõi dính dáng tới người cõi cảm

tình mộng. Vâ chõng cõi tuồi muỗi
tâm, mưới chõi vắc là cõi tuồi i hiếu
mộng.

Mai thấy chàng đến xin cưới mình
làm vợ, thấy được cõi chồng cõi em
buồng cõi hạnh phúc iết dẽ của già
đinh. Đôi với cái tri tưởng tượng của
cõi, cũng như của phu đồng các cô
biểu nữ trong họen trung lưu thi ái
tinh chỉ có một nghĩa là cưới xin. Vâ
từ xưa tới nay trù tình yêu cha mẹ yêu
em, thi cõi dã khi nào thấy trái tim
thôn thõi vì tình-á? Mâ cho dõi
với cái chàng ngồi bên cõi, ăn nói dịu
dàng, an ủi cõi một cách thân thiết, cõi
cũng chỉ có một tấm cảm tình chân
thật, chất phác. Cõi yêu chàng nhưng
chỉ yêu chàng như một người anh.

Từ lúc cõi từ biệt chàng, cõi thấy cõi
sung sướng, cõi thấy lại càng nhiều hy
 vọng, cõi thấy cõi đỡ cõi dõc, đỡ lo sợ.
Cõi cũng chẳng biết tại sao. Một nỗi
tâm lý học bùi cho đó là triệu chứng
là biểu hiệu của ái tình. Nhưng một
người con gái ngày thơ như cõi thi khi
não biết lự ogiêc cõi, biết tự giài
phẫu tâm tri minh.

Vì thế nên thung thằng trên con
đường đỗ dưới bụi mua xuân lấm tấm
cõi mõi mộng vẫn vỡ. Khi mõi mộng thi
mõi mộng gì mà chẳng được? — Cõi hy
vọng tới cái đời tương lai tốt đẹp, cõi
chẳng biết nó tốt đẹp ra làm sao, chỉ
yêu tri rằng nó khác xa với cái đời
biện tại mà thôi.

Mai đưa mắt sang hai bên đường. Các
lá ngô trước giờ rung động sao sác. Cõi
cũng thấy trong người cõi rung động.
Cái rung động, cái cảm giác của sự
sướng bồn nhiêu của tuồi thanh niên
chứa chan hy vọng như cái khi lục
đồng bột đã phát ra các búp non trên
cành tơ kia!

33

con nào. Cõi lấy lâm lạ, phản nản cho
trí nhớ của cõi kém cõi. Thực ra, cõi
chỉ lạ, chỉ vì hồi ấy cõi chưa lưu ý đến
chàng đó thôi.

— Vậy giờ bùi lưu ý đến chàng à?
Mai bùi thầm trong lâm tri câu
trả lời của cõi di xe hỏa bao nấy:

— Một lúc đám cho chàng kia bạc.
Cõi bỗng thấy nóng mặt. Cập mà cõi

tình với la thi la vẫn nhỏ lầu, mà nhớ
rất có thử tự. Mai tưởng tới bà cụ thi
ngẫu nhiên tri nhớ ôn ngay lại câu nói
của bà: «Thầy ấy lửi với cõi nhỉ!»

Phải, Mai cũng nhận ra rằng chàng
ấy lửi tể với mình, từ tể một cách ân
cần quá.

Rồi nghĩ truyện nõi nhảy sang truyện
kia, Mai thành ra mơ màng sống trong

TẠN-TRẠM

145 HÀNG BẠC HÀNG

DÔNG
CHUA
VÀ BẢN
DÔ BỘ PHỤ-TÙNG
XETAY
KIỂU MỚI
GIANG-ĐẸP
GIÁ DỄ

ANH MỸ - THUẬT

Hiệu Khánh-Ký công-ly

3. Rue Borgnis Desbordes (Phố Tràng Thi sẽ sở cầm Hàng Trống)

Bộ nõ danh ở Pháp và khắp cõi
Đông-dương

Iá Quảng Cáo

Ánh 13 x 18 cõi khuôn và sous verre
(Theo kiểu bén) 2p.00 1 cái

Ánh 18 x 24 cõi khuôn và sous verre
(Theo kiểu bén) 3p.00 1 cái

Chuyn - mõn làm ảnh Phóng Đạt
30 x 40 cõi khuôn giá từ 5p.00 đến 9p.00
50 x 60 — id — 8p.00 — 15p.00
60 x 100 — id — 15p.00 — 30p.00

Đại-ly: FILMS AFFA

cõi ống kính rất sáng

Giá đếm tay cõi. Ánh lại càng đếm đàng đẽ như ánh bén Âu Mỹ vậy.

Ở những ruộng khoai về bên vè đường, các cỏ hoặc cái lom khom lá lá, hoặc cầm quốc vuu luồng. Trong mấy Mai đi qua đều dừng tay đứng nhìn mím cười. Mai thấy họ cười cũng cười, coi họ như chị em ruột cả, muốn giế xuống ruộng giúp họ cung trả truyện kè kè sự sưng sướng đương đầy rầy ở trong lòng.

Mai vui chào rão bước vàn vụt trên đường, khoảnh khắc đã đến đó Bến Cốc. Cỏ ngô ngòi chờ phà trên bờ sông cao mà thẳng như bức tường, cùi xuống ngâm nước trong xanh chảy mạnh kbiển cái phà ở bờ béo kia chờ sang bị trời giật mài ra xa, người lái phà phải lấy sào dài phà lên ngược giòng nước rất là khó nhọc. Mai ngâm chửi lùi phà lấy làm thương hại, rồi kbi sang tới bờ béo kia có đưa dài chú nhường năm xu tiền đó, vì trong lòng có đương sưng sướng, có muôn si cũng được sưng sướng như cỏ...

III Hành việc nhà

Năm giờ chiều, Mai về tới nhà, người lão bộc đầu tóc bạc phor nghe tiếng Mai vội ra mở cổng, con chó xóm trầu dã già yếu, cũng chậm chạp bước theo sau, rồi tới gần Mai thông thà ve vây cái đuôi lông rụng sơ xác, Mai giơ tay vuốt ve con chó và bảo người lão bộc :

— Tôi đòi lầm, ông có gì cho tôi ăn không?

— Thưa cõ, tôi doin thế nào hôm nay cõ cũng vè, nên tôi đã ibidi cơm chờ cõ cũng ăn.

— Nhưng có gì ăn không ông?

— Có rau muống với tương.

— Có muối nữa đấy chứ?

— Muối thì bao giờ cũng có.

— Thế thì tôi lầm, chúng ta đi giọn cơm ăn cho xong bữa, tôi còn có câu chuyện cần bàn với ông đây.

Lão bộc nghe cõ chủ nhỏ nói muốn bàn việc quan hệ với mình thì lấy làm cảm động, chân tay run cầm cập,

Cơm nước xong, dưới ánh tbấp thoáng lò mù ngon đèn Hoa kỳ đặt trên ngưỡng cửa, hai người nói truyện ở ngoài thềm nhà trên. Mai ngâm ngòi đèn công việc rất hế trọng dù dự định nêu ngáp ngung chưa dám ngó lồi cùng người lão bộc, mà Mai kính mến như mọi người trong họ. Con chó già già nằm ở sân dưới chân Mai, binh nhur cũng đoán rằng sắp sảy sự gì phi thường, đặt mõm lên bàn chân chủ ra ráng áu yếm lâm, thlob thoảng lại ngó đầu lên liêm bàn tay Mai. Trong đêm tối, Mai ngâm cắp mít sòng quắc của con vật trung thành, như có long lanh giật lệ thì lấy làm cảm động vò còng, cùi

xuống thi thăm như nói truyện với một người bạn.

— Chúng ta sắp sửa phải rời cái nhà này rồi!

Còn vật tuy không hiểu lời chán, nhưng chắc cũng đoán được rằng chủ đương có điều lo ngại, nên thong thả đặt mõm vào lòng chủ để ý an ủi. Còn người lão bộc thi cất rong ron ron hỏi Mai :

— Cõ định rời đi đâu vậy?

— Tôi sắp bán nhà đây, ông Hạnh à! Người lão bộc hốt hoảng lo sợ:

— Cõ bán nhà...

— Phải, tôi bán. Ông Hạnh ơi, đó cũng là một sự bất đắc dĩ. Ông tính ruộng vườn không còn tiền của cũng không thi lấy gì ăn tiêu mà chả bán nhà?

— Không được, việc ấy tôi xin can. Bản nhà đi thi còn đâu là nơi thờ tự cụ Tú. Tôi theo cụ Tú từ ngày cõ còn gãu có, nhờ cõ mà các cháu nhà tôi đều biết dám ba chữ Trước khi cõ mất cõ có giới giang giao cho tôi ở lại trong nom

— Tôi cũng phải ngót chục bắc một tháng.

— Thế thi khô lâm nhỉ!

— Vậy ta phải liên chức biết sao Rồi sau này em Huy làm nên có tiền, ta lại tậu đất, lại làm nhà, hay là lại chuộc lại nhà cũng được.

Ông lão Hạnh không trả lời, cúi đầu, hai bàn tay ôm trán ngâm nghĩ: ông ta đương cố i rồng tung ra ở trong trí lự chất phác cái cảnh gãy lõi tan tác, cửa nhà cầm bao. Cái nhà này ông ta ở đã hơn hai chục năm nay, từ ngày chưa có Mai và Huy, ông ta thuộc lòng cái sà, cái roi, từng chỗ gỗ rắc gỗ mọt, từng viên gạch vỡ, từng góc tường sứt, bày giờ ông ta sắp sửa phải rời đi nơi khác để obuong lại cho người chủ mới họ dem đồng bắc đến mà cướp, mà chôn biết bao những kỷ niệm của một nhà, biết bao sự vui, sự buồn, sự mừng, sự giận của gần một trăm năm. Cái nhà ấy ông ta ở đã lâu ngày, nên coi như nhà của mình vậy. Nay thấy có chủ ngõ lời dem bán đi

25

cõ và cậu Huy. Việc ấy tôi nhất định không để tùy ý cõ rợc.

— Vậy, ông muốn để tôi chờ đợi bay sao?

Người lão bộc cúi đầu ngòi ngòi rồi nói rắng :

— Ta nay này, thằng cả nhà tôi đi lính khổ đói, tôi được làng cấp cho mấy mảnh ruộng. Vậy có lẽ cõng dù gạo ăn. Chưa cõ phái bán nhà.

Mai cảm động chảy nước mắt, gương cười đáp lại:

— Tôi cảm ơn lão lông lõi của ông... Nhưng cõn việc học của em Huy thi ông ngõi sao?

Người lão bộc gãi đầu ngâm ngòi rồi hỏi:

— Phải bao nhiêu tiền?

thì ông ta bỗng có cái cảm tưởng bị ai ức hiếp, bóc lột... Từ từ hai giòng nước mắt chảy xuông sán gạch.

— Ông Hạnh!

Lão bộc căt giọng khẩn khản đáp lại:

— Cõ bao giờ?

— Ông khóc đấy à? Ông giờ hơi lầm Can chi là khóc. Nếu ông lanh lanh mà ngòi kẽ giúp tôi thi cõn hơn ngõi mà thương tiếc cái nhà này.

Lão bộc hơi có giọng gắt:

— Cõ còn trẻ người non dạ lắm! Cõ sinh năm nay tôi ngoái sáu mươi tuổi đầu rồi, chả mấy chốc mà xuống lõi.. Rồi khi lõi gặp cụ Tú ở dưới ấy, tôi biết ăn nói ra làm sao?

Mai cũng gắt lại:

— Thôi, ông đừng cau ngón tôi nữa,

Tết năm nay các ngài dùng giấy gì?

Giấy Kim-Thời

(Marque, dessin et modèle déposés)

Kieu rất đẹp, mủ láng Hoa-ky rất tốt, để cao-xu den duc ở bên Pháp, di bền gấp bốn lần để da hay để crêpe, không churret và toet ra như để da, di mưa không ngâm nước. Giá rất hă.

Bán buôn và bán lẻ:

VAN-TOAN

95, Phố Hàng Đào, 95

HANOI

tôi đã quá quết rồi.

— Còn cậu Huy. Việc này phải tùy cõ cậu Huy chứ!

— Em Huy cũng bằng lồng rồi. Vậy tôi chỉ nhở ông có một việc, ông tìm cho tôi một người mua nhà.

— Cõ đã nhất định như thế thi tay cõ. Nhưng ở làng ta tôi xem ra không có mặt nào có tiền, mà nếu có tiền thi cũng chả ai nõi mua nhà của cõ.

— Ở làng ta không có ai thi ta đem bán lồng bén cạnh cũng được! Miễn là phải bán thực mau!

— Nhưng cõ cũng phải để thông thà thi mới bán được giá chứ!

— Được giá là bao nhiêu?

— Cả đất lão nhà, bìn rẽ cõng phải hơn nghìn bạc.

— Tôi chỉ cần bán được sáu, bảy trăm thôi, nhưng phải bán ngay.

— Lành gì mà có với vàng bắp lắp thuế?

— Lành gì? Không thi em Huy phải đuổi, không thi...

Cõ ngõi đến mõm nõi của Lộc, nhưng cõ tự lիy làm nzymong ngõi với lương tâm, nên không nói được rút cầu. Mãi lão cõ nhõ đến, muốn nhõ: đến người có gấp trên xe hỏa thi cõi lại thấy mặt nóng bừng, lau lau. Lão bộc hỏi:

— Thưa cõ không thi làm sao nữa?

— Không có tiền học giả cho em Huy thi em Huy bị đuổi chư sao?

Hai người lại ngồi cúi mặt xuống nõi sào ngâm nghĩ. Mình trắng thuong tuan như cặp srog trâu treo lủng lẳng ở trên nõi nõi bàng sõm. Trong nhợt nhạt cõ vẻ lanh dam, vò tinh. Tiếng the thê của bà chủ nhà làng gõng tinh tiền công tài nõi với họi đều tối ở bêa cạnh ngõa đèn dầu, ách sáng lấp lõng qui khe hàng rào tre khô, khiển người lão béc lại nhõi tới cái cảnh trú púi lắp nõi của nhà cõ. Tú muối nõm vè trước.

— Thế nào? Ông có tìm ra được ai không?

— Tìm người mua nhà ư?

— Phải!

Sau tiếng thở dài, ông lão đáp:

— Kẽ ở vùng này thi chỉ có ông Chánh-B ở làng bén.

— Vậy được rồi, ta di ngõ sõm, mai cõn đến nõi ông Chánh nhõ?

Lão bộc lại thở dài, thong thả đứng dậy xuống nhà ngõng, để tro trên thềm cõ chû với con chó xóm. Mai mõi cõi xuống, hai tay ôm lấy đầu con vật rồi ghé vào tai nói nõng:

— Mí có biết không, ta sung sướng jäm!

(Cõi nõa)

KHAI-HUNG

Ai dùng nước hoa nên biết

NƯỚC HOA — La Reine des Parfumes «Bà chúa nước hoa» horu rất lịch-sy, không hắc, súc một lần thơm mãi.

Lọ nhon 1p50 Lọ obô 0p85

THUỐC SỨC TỐC — Rất hợp thời không nhùn khồng cõ gầu, rất vệ sinh không bay đau mắt, mٹ ôn châi lõe sào cõt cõng khõng soga xuống mặt, giá bán theo bên Pháp, rất bê Fixateur Parisienne — tóc cứng hay lật thi thoả nên dùng

Lọ nhon 0p58 Lọ obô 0p80

Fix-Brillanbel — «tóc mềm nên dùng»

Lọ nhon 0p45 Lọ con 0p25

Brillantiné Dollar — «thứ này thi nhon»

Thứ thường 0p45 Thứ Lux 0p30

Bán tại các tạp lõn Hanoi

Ở tỉnh xa ai muốn mua buôn mua lẻ xin viết thư hỏi

VAN HOA 48 Rue Tirant — Hanoi

Thuốc tháp đá có tiếng

Ai bị chứng thấp, té boda nhức buổi giao
xem, hoặc các bà sên phu khi sinh đẻ
nhiều, hay bị bà các chứng tè, nên dùng
ngay thứ thuốc tháp hiện Long-thành bệnh
nặng thế nào cũng khỏi, vì thứ thuốc ấy
giá truyền đã ngoài trăm năm mà chúng
tôi lại kính nghe lời thêm vào nhiều vị thành
nội như: thuốc hoắc toàn linh nghiêm
sai dược, qui đầu khói cả trăm người
không sao khỏi. Thuốc hộp ngoài mỗi chai
tp. 2. Thuốc uống trong mỗi hộp 2p00.

Lậu giang mai

Bệnh lậu phát dai bức, ra mủ quỷ đầu
xung, dùng lùn 5-6 lọ thuốc lậu Xong-
Tháp là khỏi, thuốc này không bài sinh
dục mỗi lọ 0.60.

Gan, nai, lồi hạch lở leát quy đầu, khi
rết lết, đau giật, bit nhức xương, dùng
thuốc Xong-Tháp là chóng khỏi, thuốc
này cũng không chất dạc mỗi lọ 0.60

Ai chửa kinh bệnh tình không khỏi già
lại tako.

Sau khi là khỏi bệnh tình dùng 12 hộp
bồ đào là khỏe mạnh như xưa và tuyệt
kết không ai đe dọa lại, Ich lợi cho
đuợc giá bán dược mỗi hộp 2p00.

Xong-thành 34 phố Chợ Đoài - Hanoi
Để xin viết thư và gửi tiền trước sẽ
được gởi đi.

Xong-thanh dit Lé-llén-Phat 34 phô
Chợ Đoài - HANOI

A gấp B

A Bác này riện rõ quá chứng.
Sợi mì (Chemise) chật cổ ngực lung trọng
thừa.

B Giêng như lối áo ngày xưa,
Vì may trộ vẹng cắt bừa hiết sao.

A Thăn sơ mì có xà nần,
nhờ làm hàng gạo (1) đã bao tiếng dồn.

B Ngâm áo bác với cỏ cồn,
Mới bay may khéo làm tôn vê người.

NG-RANG T. Q MINH
1 N° 15 Phố hàng Gạo gần chợ Đồng-xoài

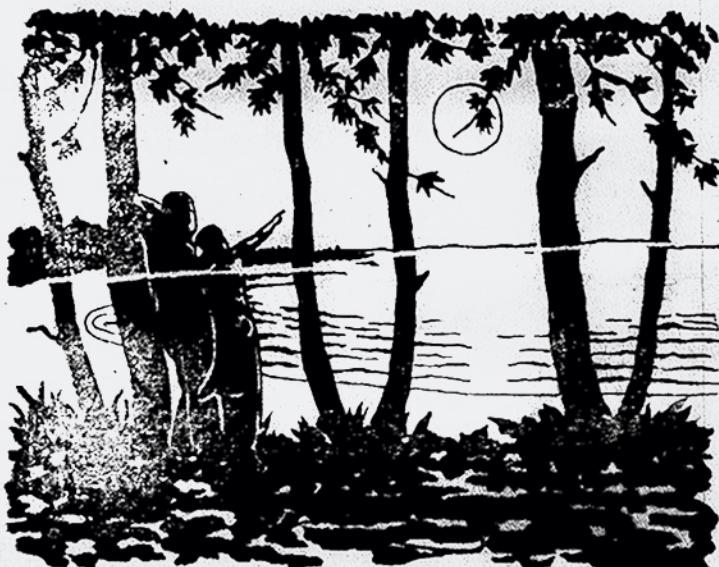
Thứ kem thay phấn hiệu Veloathy Dixor càng dùng màu già càng mịn, khi ra mưa ra nắng cũng khi nhảy dùm mà có bồ hôi ra cũng không giảm mất màu kem. Thứ kem này không những thay phấn, mà về mùa rét đông thay thuốc nề thì không thua nào tốt bằng.

Có bán lẻ khắp mọi nơi.

Đại lý độc quyền: LUNE FAT 23 - Rue des Changeurs, Hanoi
TAI HAIPHONG : có bán ở số 22, 24 phố Khách-hiệu A Rrz Mohamde,
TAI NAM ĐỊNH : Có bán ở hiệu Giu-Thuận-Long 36 phố Carreau.

Cần dùng Đại-lý các tỉnh xin viết thư về châm trước

Ai muốn chữa quái bệnh và trả tiên thuốc lúc bệnh đã bớt?

Người nào mắc bệnh nguy hiểm đã chữa mọi nơi "không bớt nên đến nhà thành niêm
khoa học Bảo An số 9 Phố nhà Thủ (rue Lambot) Hanoi sẽ được chắc chắn, không
nhồi và nén để tồn tên mọi nơi mà bệnh chẳng bết sẽ được trả tiền thuốc lúc bệnh
giảm.

Chuyên trị: sỏi, xuyễn phổi, khí huyết trắng nhac tê liệt đau xương và các bệnh
này quái. Chỉ cứu các bệnh nguy nan miễn tiếp các bệnh thường. Ở xã hội thuốc nêu giờ
phong bì tem trả lại lấy thobe nên gửi mandat ipoo làm tiền trước gửi thuốc. Thu và
mandat nêu giờ đến người quản lý:

M. Nguyễn-kiến-Dect 9 Rue Lambot Hanoi giờ tiếp khách từ 2 giờ đến 6 giờ
Ngoài giờ đó chủ nhân mặc di thăm bệnh.

Vẽ ảnh truyền thần bằng than hay mực tát Thật giống, thật khéo không phải mầu

anh

50 x 60

2p90

Ở xa xin gửi ảnh mẫu về cho

M. TRƯƠNG-TRỌNG-BINH
Office Indo-chinois du Travail
81 Route Mandarine Hanoi

Có nhận gửi hình đi các nơi theo lời hứa giao ngắn.

Sách mới in rồi:
Ai muốn chửa khỏi bệnh mà không phải
dùng thuốc,
Ai muốn biết phép tiêu lò mào chiêm thè
nào?
NEN MUA NGAY CUỐN SÁCH

THÔI - MIỀN NHẬT - BẢN

Nghỉ m theo phương pháp của Đức (Alle-
magne)

Chuyên chữa các chứng bệnh
Giá 0p.50. () x 100 thêm cuộc 0p.0. Thư
và mandat chỉ để cho nhà xuất bản bão vây
Nhật - Nam - Thư quán Hanol

Mua được như tiên

Phải học thói miên mới được

Sách dạy thói-miên thuật để in ra năm
cuốn từ số 1 đến số 5 giá 2p00 ở ra mos;
thêm cuộc 0p.80. Mua riêng từng cuốn
cũng được. Mos buôn, mos lè. Thư và
mandat chỉ để cho nhà xuất bản NHẬT
NAM THỦ QUÁN, HANOI.

Kế từ 1er Janvier 1933

200 SỐ BIỂU...

Ai sẽ chúng ??

Số đầu: 1 cái xe đạp đồng giá 50p00
Số thứ nhì: 1 cái xe đạp đồng giá 30p00
Các Ngài có xe đạp xe tay đạp xe lắc
sơn, chửa, hoặc mua hàng ở biển Ông-
Mỹ 64 Hàng Giầy, từ 6p00 giờ lên bão biển
xin biển một số.

Tử-Ngọc-Liên đồ

(78) Bầy tám phô Hàng Gai,
Chữa lậu thực rât tài,
Trăm người không sai một,
Thắng thuốc đồ biết ai ?

Già nhời

Có phải Tử - Ngọc - Liên

Chữa lậu thực như tiên

Trăm người không sai một

Bệnh nặng cũng khỏi liền.

Khen

Khen rằng man tiếp lại đa năng
Vừa hồi buồng nòn đã nói phảng
Hà nội hàng Gai nhà đầy lâm
Chuyên món chữa lậu chả ai bằng.

Những việc chính cần biết trong tuần lễ này

TIN TRONG NUOC

Đèn chiếu kiều tối tăm.

Hanoi — Nay mai thành phố sẽ đặt ở ngã ba phố Richaud và phố Hàng Giò hai cái mây có ánh sáng chiếu xuống đường kiều tối tăm, để xe cộ biết xe nào đi trước, xe nào đi sau.

Lễ tôn phong tam cung.

Huế — Sau lễ Nam giao, tại Hoàng cung đã làm lễ tôn phong cho chánh Hoàng thái thái Hậu, Hoàng thái thái Hậu và Hoàng thái Hậu.

Bạc đồng cũ tại kho bạc.

Hiện nay kho bạc có tới 367.242 đồng bạc 27 grammes vì vụ thau năm ngoái mấy tinh được nộp một phần bằng bạc ấy.

Chinh sách tiết kiệm.

Quản Toàn quyền vừa ký nghị định bãi chức Chánh Thanh Tra bậc Sơ học, Phó giám đốc ngạch học chính Bắc-kỳ.

Viện dân biếu tự xin giảm tiền phụ cấp.

Ban tri sự viện dân biểu đã xin chính phủ giảm tiền phụ cấp lụu trú trong các kỵ binh nghe: mỗi ngày 6 đồng xuống 5 đồng. Quản thống sứ đã duyệt ý và nọi khen cái mỳ đó.

Thuế thân được giảm 10 phần 100

Thuế thân cùng các khoản ngoại phu thuế thân annam thu vào ngân sách Bắc-kỳ, ngân sách các tỉnh và các thành phố Hanoi, Haiphong, Nandinh, Hải-dương nay tạm giảm cho dân 10/100 về năm 1933.

Saigon 4/2/33

Ký tên: Pasquier.

Có lê trường sư phạm bị bắt.

Hiện nay nhà học chính Đông-dương sửa soạn một bản dự án lập ra tại các trường cao đẳng tiểu học mọi năm thứ năm để luyện lập riêng cho các học sinh muốn truyền về nghề gỗ đầu tiên, thay vào học sinh trường sư Phạm

TIN NGOAI QUOC

Đội Đại đội đánh quân Nhật

Bắc-binh 19-3 — Tại mặt trận Trung-hoa, đội đại đội của Tầu đánh rất băng hái, quân Nhật phải chạy loạn loạn, sau phải cho máy bay né tránh bom xuống đội đại đội đang mới chịu lui.

Quân Mông-Cổ hợp lực với quân Nhật bị thua

Bắc-binh 19-3 — Ngoài Đông-gia Khôn có đội quân Mông-cổ tới hai nghìn người hợp với quân Nhật tiến ra mặt trận, bị quân Tầu đánh thua, có lối 6 trăm người chết, hơn 100 người bị bắt sống.

Tại mặt trận Hồi phong khâu

Bắc-binh 19-3 — Đội kỵ binh Nhật 1/100 nghìn người bị quân của Tổng trết Nguyễn đánh tan chạy, hai đội quân Mân-châu của Truong quốc Thụy và Triệu bằng Lương cũng tan vỡ hết

Ba người Cao-Lý chực ám sát viên Công sứ Nhật

Thượng-hải 19-3 — Ba người Cao-Lý mang bom chực ám sát viên Công sứ Nhật là Arisoshi, đã bị bắt ở trong tờ giới Công cộng giao cho tòa lãnh sự Nhật.

Nhật vẫn muốn thân thiện với Tầu

Cáp-nhĩ-lan 19-3 — Các nhà thương chúc Nhật tuyên bố rằng, tuy nước Nhật ra bài đồng vạn quốc song không có ý bay dồn chính sách đối với Tầu. Vì thế Nhật muốn chiêu tập một hội nghị Trung-Nhật để trang trải các công việc đang bỏ giở,

Quân Tầu lấy lại được La-Pen-Đông

Sor-hai quan 20-3 Hai bên hỗn chiến một ngày một đêm, quân Tầu đã lấy lại được La-pen-dogg, Đạm-can-Linh và Giới Linh khâu.

Tranh dự thi — số 39

Lòng quảng đại

— Gõm mưa to quá! Hai cô dịch sát vào đây không ướt cả — Bần tăng là người tu hành nên lấy sọ từ bi, quảng đại làm điều.

Xin chú ý đến Ga Mới đầu cầu Paul Doumer Hanoi

Ở ngõ hẻm Khoai Rue Duranton cạnh Gare Mới Đầu Cầu Hanoi số 54 và 56, telephone số 268, có một xiềng nhẫn khoán làm các nhà, cửa, đồ đât và bán các thức gỗ: cây phiến và xé, có xiềng máy cưa làm các thức cưa, lítteaux, lattis, các cái cửa lá chớp và cọc. giá hạ nhất ngoài Bắc, công việc làm rất nhanh chóng được vừa ý các quý khách.

Các quý khách cần sự gi về việc mộc thi đặt ngay cho bản hiệu vừa khôi mít thì giờ mà lại có phần lợi.

Ở ngoài gare Hanoi lúc nào cũng có gỗ về bán.

bản hiệu xin khai một vài thứ và bán chén khách trong ít lần như

— Thầy đội khăn đẹp ai thế?
— Ấy khăn cũ tôi mới xem hồi trong năm.
— Thầy thuê xe hay đón ở đâu?

Nhật không cho Đức chờ máy bay sang Tầu.

Bắc-binh 20-3 — Gần đây người Tầu gửi sang Đức mua 100 chiếc máy bay, do từ Đức sang Tầu, người Nhật đã biết giữ lại không cho đi.

Được tin, chính phủ Đức định mở cuộc ngoại giao với Nhật về việc này.

Tại mặt trận Nhị-lết-bà

Bắc-binh 20-3 — Tống-trết-Nguyên đại thắng quân Nhật, bắt được 600 khẩu súng. Quân Nhật thua lát tức cho thêm viện binh đến vây kín cả La-vân-Cốc và Mâ-lan-quan. Hai bên đang đánh nhau kịch liệt.

Tại Vạn lý trường thành

Thien-lan 21-3 — Mấy hôm nay Nhật lại cho viện binh đến các cửa ải ngoài Vạn lý trường thành — quân Tầu phải nghiêm phòng đề phòng đợi giặc.

Ở Hồi phong khâu, quân Tầu luôn luôn đại thắng.

Quân Nhật đại bại

Bắc-binh 22-3 — Cứ tin Trung-hoa, trong năm bốn trời ở mặt trận Hồi-phong khâu, quân Nhật thất bại rất nhiều, thiêu lá trồ lén chém đéc bốn, năm chục người, binh sĩ vừa chết vừa bị thương tới ngoài bảy nghìn.

Trang họa xin hoan nợ quyền phi

Thượng-hải 21-3 — Chính phủ Trung-hoa đã yêu cầu các cường quốc cho hoan khoán nợ quyền phi lại một năm. Nhật định khóa kín các cửa biển mặt Hoa-bắc

Bắc-binh 22-3 — Vì quân Tầu hết sức đề kháng & các cửa ải mặt Vạn lý trường thành nên quân Nhật định thực hành việc phong tỏa các cửa hè mặt Hoa-bắc.

Bọn còng sản mưu sát Hitler.
Berlin 20-3 — Hitler từ Munich đến Berlin. Có kẻ dự định ám sát Hitler cùng các tay cầm quyền đồng chí. Ba tay còng sản, trong đó có 2 người Nga định ném bom vào xe Hitler ngồi. Họ chưa bị bắt.

Phó ruộm giải nghĩa

Những câu đố của Lý Phèo đều là những câu đố có cả Nhung đã đố thi Phó-Ruộm cũng vui lòng giảng giúp:
 Câu thứ nhất. — Là hòn « đá kô »
 Câu thứ hai. — Là cái « hòt »
 Câu thứ ba. — Là cái « pháo »
 Câu thứ tư. — Cái « cối say lâa »
 Giảng song rồi, Phó ruộm lại đố Lý Phèo mấy câu mới

Bò chử

(Giả, lời)

Dầu tao là súc vật
 Dưới tao ca tiếng người.
 Tao là nét công từ bút,
 Tao là đặc tiêu thư vối.
 Cực dưới là tập sách.
 Một dầu có hình thó.

— Lá chử Bánh

Đi hơi trong ách, đảo diễn.
 Đêm náng chỉ díl (xin lỗi) lên trên lâm
 dẫu.

Thi là của quá rừng xâu.

Văn nhân vẫn gọi là mầu da các cô.

— Lá chử Giàn

Tiệc họp mặt của anh em học trường

Bảo hộ niên khóa 1914-1918

Thưa Quý Hữu

Hồi tưởng dẽ lúc anh em còn theo học ở trường Bảo-hộ đến nay đã mươi năm năm giờ, anh em chúng tôi là đại diện các bạn ở Hanoi đạt thời này nói dẽ anh em biết rằng đến ngày chủ nhật 16 Avril này chúng tôi xé sửa một tiệc tại khách sạn Lạc-xuân phố hàng Bông hôi 7 giờ tối để họp mặt anh em, trước là mua vui sau là để ôn lại truyện cũ. Mong rằng anh em vui lòng đến dự để tỏ tình thân ái.

Liên gop định là 2p50một xuất, xin gửi cho anh Phùng văn Mậu, 61 rue des Tasses Hanoi, trước ngày 14 Avril để tiện việc xếp đặt.

Nay kính mời
 Hanoi, le 1er 1933
 Ng.văn-Chinh Vũ-công-Toản
 Phạm-hữu-Ninh Ng.văn-Xuân
 Phùng-văn-Mậu Vũ-lam-Thám
 Lê-quang-Hồng

Maillot

để tập thể thao hay mặc
 lót mình cho đỡ mồ hôi

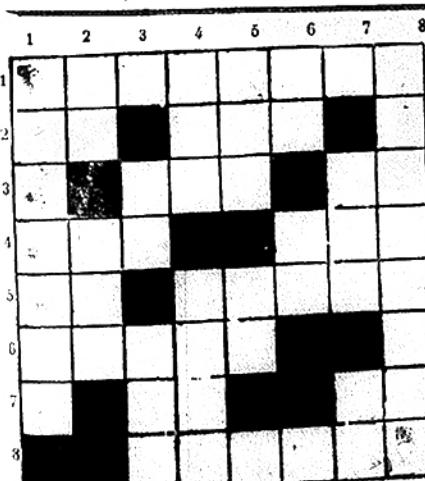
Chemisette

Mặc thay chemise

Mua buôn, mua lẻ ở hiệu dệt

CỤ CHUNG

63, Rue de la Citadelle — Hanoi

Ngang

- Khô sô long dong (tiếng kép)
- Hay di dời với chữ Đạm. Chất độc của rắn. Một chữ cảm voyelle,
- Một chữ cảm. Một nước ở Au-châu Doya
- Thát lung của so các quan. Một chữ chỉ di-án,
- Không hiểu. Một tiếng rơi
- Bè ta cái cười. Chữ ở đầu tên ba thành phố ở Bắc-kỳ
- Một chữ cảm: Võ sự. Một giống cá bê
- Không rõ ràng

Đọc

- Hay làm
- Không nói Gánh nặng
- Một chữ Am voyelle Mũ nhà surf Không có tội
- Đi dời với tiếng dong. Đò dùng làm vườn
- Đi dời với tiếng đầy Tiếng No lồn ngực Một chữ cảm
- Mực muôn suông sướng khoan khổi một chữ Am
- Chữ Am Cái đê chịu hoa Em tiếng tàu
- Không yêu dấu tiếng kép

1 — Hứng lấy một tí

Trích ở bài « Cuộc hội chợ đèn ở Huế »
 Ngọ-bia số 1668

Thiếu nữ tính rất vui, lúc nào cũng mang
 nụ cười giòn khaper trong chay phiên.

Sao ông Hoàng-mậu-Tông chẳng bung lấy
 môt ít làm kỹ niêm ? Nhưng hãy xét xem
 sự cười đây, ông Hoàng-mậu-Tông ám chỉ
 cái gì. Tất là không phải nụ cười ở cặp
 môi rói, vì nụ cười ở cặp môi thì mang
 bong tay sao được ! Hay là Hoa giấy ?
 Nhưng ở Huế trong mấy hộp họa pháo,
 thực không trong thấy một nắp hòi giấy
 nào. Vậy thi ai phong bùa chạy thẳng ? Nếu là
 Định (nhà chúa là Định thời là ai?) thì thương
 hại cho Định quá, không nhứa bị ô tú để
 phải, mà lại con bì bao Ông Pháp bắt
 phò ng bùa chạy thẳng

Giờ cuối cùng

Cũng trích ở số Ngọ bia Số, trong bài «
 Một bâdi theo qua Thống Sá »

Mở hòi trên trán thầm uất cả vành
 khăn măr đến giờ cuối cùng óng (long
 Khói) còn phải gắt với một cậu phu luân.

Còn ai hiểu được là giờ cuối cùng của
 ông Khói bay của sê đón tiếp ? Ông Tam-
 Lang nên viết cho gày gօa hơn một chút
 kêu độc giả hiểu làm thi phiền cho ông Khói
 qua.

Tin tức thiết thực?

sao Đông Pháp số 2210 công bố :
 Vì thế nên các tin tức khác không thiêt
 thực, tạm gác...

Thi cứ đăng những tin tức lý luân, ai bảo
 sao ?

Văn khò nǎo

Đóng Phương số 834 bàu về Phật-giáo,
 có câu.

Đán mây khò nǎo K'a vân quang, mân là
 dám cuồn sạch

Mây khò nǎo kia mà cuồn thi đố ai đoán
 được màu tà đậm của báo Đông Phương
 nó là cái vật gì ?

Tiên thiên xi ra miệng

Cũng trong bài ấy :

Lưỡi lèi miệng ngậm lưỡi cong chặn cái
 tiên thiên cho khỏi xi ra miệng

Câu bí hiểm đó, Đông Phương dịch ở
 kinh Phật ra đây chứ ? Hay Đông Phương
 cố ý dâng những câu vò ý nghĩa cho độc
 giả tưởng mỉnh thông thái chẳng ?

Ái phóng thê

Trích & mục việc Hanoi trong báo Đông
 Pháp số 2211.

Tôi vậy, ta đâu nhu cây cỏ chẳng cầm
 động vật vô linh...

Vân-Du

Mở ván cung rồi beng như mở rott lầm,
 thực không sai và sai là mục một chút
 sú. Họa chàng có khác là ở chỗ ruột lầm
 thi chưa đầy tơ hưu ich, mà mở vào kia
 thời chỉ có toàn những cừu đen và nghệ.

Bà-Trịnh-Thục-Hà

với bài chè Phong-Hoa.

Bà-Trịnh-Thục-Hà mách nhát giao Cà,

« Cuối bài « Đầu cùi viên-lần biều »

trang ba quý bia số 37 có những câu :

« Cùi cùi một cách lá viết tên cùi ông vào
 minh giấy rồi gấp tấm lá tiền nết. Nhưng
 lúc gấp tấm cùi lê trắng tên Paqut Tâ
 đây »

Theo như hai câu ấy thì lúc gấp thăm sẽ
 thấy mảnh giấy có tên cùi sau ông chún
 không khi nào lại « cùi lê trắng tên ông
 tamen Tâ ».

Tôi thiết tuồng qúi bao nêu viết :

« Cùi cùi có một cách lá viết tên mỗi ông
 vào một mảnh giấy, rồi gấp tấm lại tiếp
 nhau... »

Không thấy mấy bài quý bao viết sai, làm
 dày lúy cùi cùi nếu kêu sang sao làm thi là
 khobog rõ rệt, nên tôi mách qúi bao.

Tôi nay xem mục « Nhúng bat đập dọn »
 của qúi bao, nên không muốn qúi bao có
 câu nào hoặc giải hoặc ngắn mà không rõ
 rang.

Madame Trịnh-thục-Hà (hà đồng)

Thưa bà Trịnh đoạn vanh trich ra đỡ
 quả thụ khobog rõ rệt, uy cùi thè hiên ngầm
 đây.

Tú Ly và Nusat giao Cao xia cầm va bà

NHẤT GIAO CAO

Văn thê

— Quan bác tiêm khéo lugel ! mà cùi lay quan bác làm thi mbingon, lợ thật !

— Tiên sinh quá khen ! ätig cái lợ thê, hút không mất tiền thi bao giờ cung ngon.

MOI ! ĐẸP !

Có nhiều kiểu chữ rất mới !

In rất đẹp !

Lại giá đặc biệt !

Nhận in dù các sổ sách, báo
 chí, quảng cáo, danh thiếp, v.v.

Imprimerie Moderne

62 Rue des Changeurs — Hanoi

Télé, N° 886

